

RETTENS DOM (Femte Udvidede Afdeling)

30. november 2000 *

I sag T-5/97,

Industrie des poudres sphériques, Annemasse (Frankrig), ved avocat C. Momège, Paris, og med valgt adresse i Luxembourg hos avocat A. May, 398, route d'Esch,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved F. Mascardi, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, bistået af avocat A. Carnelutti, Paris, og med valgt adresse i Luxembourg hos C. Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagnercentret, Kirchberg,

sagsøgt,

* Processprog: fransk.

støttet af

Péchiney électrométallurgie, Courbevoie (Frankrig), ved advokats J.-P. Gunther og O. Prost, Paris, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokats De Bandt, Van Hecke, Lagae og Loesch, 4, rue Carlo Hemmer,

intervenient,

angående en påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 7. november 1996 om afvisning af en klage, som sagsøgeren i det væsentlige havde indbragt for at opnå en konstatering af, at Péchiney électrométallurgie, som påstået af sagsøgeren, havde gjort sig skyldig i en overtrædelse af EF-traktatens artikel 86 (nu artikel 82 EF) (sag nr. IV/35.151/E-1 IPS/Péchiney électrométallurgie),

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
(Femte Udvidede Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, R. García-Valdecasas, og dommerne P. Lindh, J.D. Cooke, M. Vilaras og N. Forwood,

justitssekretær: fuldmægtig G. Herzig,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter mundtlig forhandling den 6. april 2000,

afsagt følgende

Dom

Sagens faktiske omstændigheder

A. Produktet

- 1 Calciummetal som råstof er et kemisk emne, som fremstilles enten af calciumoxid (kalk) eller calciumchlorid, og som forekommer i form af klumper eller flis.

- 2 Det fremstilles i fem lande, nemlig Frankrig (af Pechiney électrométallurgie, herefter »PEM«), Kina, Rusland, Canada (af Timminco) og Amerikas Forenede Stater (af Minteq). Producenterne anvender to forskellige fremstillingsprocesser: en elektrolytisk proces og en aluminotermisk proces.

- 3 Den elektrolytiske proces, som anvendes i Kina og Rusland, består af to etaper. Først foretages en elektrolyse af calciumchloriden, hvorunder calciummet udfældes på en kobberkatode, og hvorved der opstår en legering af kobber og calcium. Derpå destilleres legeringen, hvilket gør det muligt at adskille de to metaller. Denne proces gør det muligt at fremstille et meget rent rå calciummetal, men den kræver et betydeligt elektricitetsforbrug.

- 4 Den aluminotermiske proces består af én etape, nemlig reduktion af calciumoxiden med aluminium og kondensation af calciumdampene. Denne proces, som er relativt fleksibel, anvendes af samtlige vestlige producenter, eftersom den indebærer lave investerings- og driftsomkostninger.

- 5 Calciummetal som råstof findes på markedet i forskellige former afhængigt af den anvendte fremstillingsproces eller den påregnede anvendelse. Produkternes kvalitet beror hovedsagelig på deres calciumrenhed, som kan forbedres ved at gennemføre en eller flere destilleringsfaser.

- 6 En første form af calciummetal som råstof benævnes »standardformen« eller »handelsformen«, alt efter om det er sagsøgerens eller Kommissionens terminologi, der anvendes. Denne form fremstilles ved den aluminotermiske proces. Afhængigt af producenten er calciumindholdet i denne form på mellem 97% og 98,8%. Iltindholdet er langt højere end i det rå calciummetal, som fremstilles af de kinesiske og de russiske producenter. Produktet »Ca RK«, der markedsføres af PEM, hører til denne første form.

- 7 En anden form af calciummetal som råstof, som også fremstilles ved den aluminotermiske proces, omfatter flere typer rå calciummetal af kernekraftskvalitet. Den fremstilles ved destillation af rå calciummetal af standardkvalitet. Denne form, som bl.a. omfatter de af PEM markedsførte produkter »CaN« og »CaNN«, har en meget høj renhedsgrad (99,3% calcium). Langt de fleste købere af calciummetal som råstof kræver dog ikke en så høj renhedsgrad, og der sælges derfor kun nogle få tons af denne form hvert år. På grund af destillationsomkostningerne er prisen for denne form af rå calciummetal over dobbelt så høj som for produktet af standardkvalitet.

8 En tredje form for calciummetal som råstof udgøres af de kinesiske og de russiske calciummetaller. De benævnes også elektrolytiske calciummetaller. Den elektrolytiske proces gør det muligt at opnå et indhold af calcium, som mindst er på mellem 98,5 og 99,7%. Før der blev indført antidumpingtold på calciummetal hidrørende fra Kina og Rusland, var priserne på disse produkter sammenlignelige med prisen på de produkter af standardkvalitet, som de konkurrerer med.

9 Granuleret calciummetal er et produkt, som er afledt af rå calciummetal. Det kan fremstilles ved to processer. Den første proces, der benyttes af PEM og de øvrige virksomheder, som er aktive på markedet for granuleret calciummetal, og hvorunder der sker en kold mekanisk knusning af det rå calciummetal, gør det muligt at fremstille pulver. Den anden proces, som udelukkende benyttes af Industrie des poudres sphériques (herefter »IPS«), bygger på en forstøvningsteknik og gør det muligt at fremstille sfæriske kugler (eller granulat). Med denne teknik omsmeltes det rå calciummetal i en modstandsovn, hvorefter det derved fremkomne flydende calcium forstøves i en granuleringskværn. Hele processen foregår under tryk af en inaktiv gas (argon). Forstøvningsprocessen kræver, at IPS benytter et meget rent rå calciummetal.

B. Virksomhederne

10 Det sagsøgende selskab, IPS, tidligere Extramet industrie (herefter »Extramet«), er beliggende i Annemasse (Frankrig). Det blev stiftet i 1982 efter opdagelsen i 1980 af en proces til fremstilling af granuleret calciummetal og markedsfører det produkt, som fremstilles på denne måde.

11 PEM, tidligere Société électrométallurgique du Planet, som er et datterselskab af Bozel électrométallurgie, har været en del af Péchiney-koncernen siden 1985 og er Fællesskabets eneste producent af rå calciummetal. PEM markedsfører også calciummetal fremstillet ved knusning.

C. Sagen Extramet industrie mod Rådet (sag C-358/89)

- 12 Den 18. september 1989 vedtog Rådet forordning (EØF) nr. 2808/89 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af calciummetal med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik og Sovjetunionen og om endelig opkrævning af den midlertidige antidumpingtold på denne import (EFT L 271, s. 1).
- 13 Den 27. november 1989 anlagde sagsøgeren, hvis selskabsnavn dengang var Extramet, sag med påstand om annullation af denne forordning.
- 14 Ved dom af 11. juni 1992 (sag C-358/89, Extramet industrie mod Rådet, Sml. I, s. 3813, herefter »Extramet II-dommen«) annullerede Domstolen forordning nr. 2808/89 under henvisning til, at fællesskabsinstitutionerne dels ikke havde undersøgt, om PEM — den fællesskabsvirksomhed, som havde lidt en skade som omhandlet i artikel 4, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 2423/88 af 11. juli 1988 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (EFT L 209, s. 1) — ikke selv havde bidraget til skaden ved at nægte at sælge til IPS, dels ikke havde bevist, at den påståede skade ikke skyldtes de af sagsøgeren fremførte momenter, og at institutionerne følgelig ikke havde foretaget en korrekt fastsættelse af skaden.

D. Sagen Industrie des poudres sphériques mod Rådet (sag T-2/95)

- 15 Efter afsigelsen af Extramet II-dommen fremsendte PEM den 1. juli 1992 en redegørelse til Kommissionen til støtte for en genåbning af undersøgelsen og et teknisk notat vedrørende bedømmelsen af den skade, som fællesskabsindustrien havde lidt.

- 16 Den 19. oktober 1994 vedtog Rådet forordning (EF) nr. 2557/94 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af calciummetal med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik og Rusland (EFT L 270, s. 27).
- 17 Den 9. januar 1995 anlagde sagsøgeren sag ved Retten med påstand om annullation af denne forordning.
- 18 Ved dom af 15. oktober 1998 (sag T-2/95, Industrie des poudres sphériques mod Rådet, Sml. II, s. 3939) frifandt Retten Rådet.
- 19 Den 16. december 1998 iværksatte IPS appel af dommen i sagen Industrie des poudres sphériques mod Rådet. Ved dom af 3. oktober 2000 (sag C-458/98 P, Sml. I, s. 8147) forkastede Domstolen appellen.

E. Forholdet mellem IPS og PEM

- 20 IPS er den eneste virksomhed, som fremstiller granuleret calciummetal ved hjælp af forstøvningsteknikken. Denne teknik kræver, at der som råstof anvendes et meget rent råt calciummetal med et lavt iltindhold. IPS har siden 1991 henvendt sig til PEM for at skaffe sig et produkt, som har disse egenskaber, men som svarer til standardkvaliteten (dvs. som ikke er destilleret). Men først i 1995 kunne PEM levere et sådant produkt til IPS efter at have gennemført forskning, tekniske ændringer i sin fabrik og adskillige prøveleverancer. IPS afslog imidlertid at købe produktet på grund af den for høje pris.

F. Den administrative procedure for Kommissionen

- 21 Ved en skrivelse, der blev registreret den 20. juli 1994, indbragte sagsøgeren klage til Kommissionens Generaldirektorat for Konkurrence (GD IV), i det væsentlige for at opnå en konstatering af, at PEM havde gjort sig skyldig i misbrug af en dominerende stilling. I klagen gjorde IPS gældende, dels at PEM havde anvendt den antidumpingprocedure, som førte til vedtagelsen af forordning nr. 2557/94 (herefter »antidumpingproceduren«), til at styrke sin dominerende stilling på markedet for calciummetal og dermed afskære IPS fra de kilder, hvorfra selskabet modtog forsyninger af rå calciummetal hidrørende fra Kina og Rusland, dels at PEM havde forsøgt at hindre eller forsinke IPS' forsyning med rå calciummetal med det formål at udelukke IPS fra markedet for granuleret calciummetal.
- 22 Ved skrivelse af 21. juli 1994 tilbød PEM at forsyne sagsøgeren med calciummetal af kernekraftskvalitet, nærmere bestemt PEM's calcium af typen CaNN, i et omfang af 100-150 tons årligt i fem år. PEM forlangte en pris på 33 franske francs (FRF) pr. kilogram. Den skulle gælde i perioden fra september til december 1994, hvorefter der skulle træde en klausul i kraft, ifølge hvilken prisen skulle ændres hvert halve år under hensyn til udviklingen i gennemsnitsprisen for PEM's calciummetal af standardkvalitet.
- 23 Dette forslag gav anledning til en omfattende korrespondance mellem PEM og IPS, hvori sagsøgeren erindrede om, at det var calciummetal af standardkvalitet og ikke af kernekraftskvalitet, selskabet forsøgte at skaffe. Dog gik IPS til sidst med til for egen regning at prøve et parti destilleret rå calciummetal, hvis dette kunne føre til en forbedring af PEM's calciummetal af standardkvalitet. Den 28. februar 1995 leverede PEM et parti på 5 tons destilleret rå calciummetal til IPS. Forsøget blev gennemført i tiden fra den 28. februar til den 3. marts 1995 og blev overvåget af to uafhængige eksperter: Laurent, udpeget af IPS, og professor Winand, udpeget af PEM. Forsøget gjorde det muligt at fastslå, af det afprøvede parti destilleret calciummetal på tilfredsstillende måde opfyldte de krav, som den af IPS anvendte proces stillede.

- 24 Den 19. maj 1995 udarbejdede Laurent efter sagsøgerens anmodning og på grundlag af de dokumenter, som de to virksomheder havde udvekslet, en rapport, der havde til formål at bevise, at PEM bevidst havde vanskeliggjort og forhalet udviklingen af et calciummetal, som var tilpasset IPS' tekniske behov. Den 18. december 1995 udfærdigede professor Winand en rapport, der anfægtede konklusionerne i Laurent's rapport.
- 25 Den 21. juni 1995 — dagen efter et møde, som GD IV havde arrangeret om den af IPS indgivne klage — tilbød PEM IPS at forsyne selskabet med et af eksperterne afprøvet rådt calciummetal med lavt iltindhold (som PEM betegnede »CaBO«) i et omfang af 120-150 tons pr. år. PEM forlangte først en pris på 40 FRF og dernæst på 37 FRF pr. kilogram. PEM begrundede denne pris med de meromkostninger, som IPS' særlige krav medførte. IPS afviste imidlertid tilbuddet under henvisning til den for høje pris.
- 26 Den 20. og 21. november 1995 gennemførte Kommissionen en kontrolundersøgelse på PEM's hovedsæde i medfør af artikel 14, stk. 2, i forordning nr. 17, første forordning om anvendelse af bestemmelserne i traktatens artikel 85 og 86 (EFT 1959-1962, s. 81). Den 27. november 1995 foretog Kommissionen endnu en kontrolundersøgelse, denne gang på sagsøgerens hovedsæde. Kommissionen fremsendte ligeledes på grundlag af artikel 11 i forordning nr. 17 begæring om oplysninger til de vestlige producenter og til de vigtigste europæiske importører og virksomheder, der forarbejder rådt calciummetal. Desuden undersøgte GD IV med parternes samtykke alle de dokumenter, som de havde indgivet som led i antidumpingproceduren.
- 27 Ved skrivelse af 18. marts 1996 underrettede Kommissionen i medfør af artikel 6 i Kommissionens forordning nr. 99/63/EØF af 25. juli 1963 om udtalelser i henhold til artikel 19, stk. 1 og 2, i Rådets forordning nr. 17 (EFT 1963-1964, s. 42) IPS om, hvorfor den agtede at afvise selskabets klage. Den 12. marts 1996, og senere på ny den 15. april 1996, fremsatte sagsøgeren sine bemærkninger vedrørende proceduren og den i medfør af forordningens artikel 6 foretagne underretning. Sagsøgeren påstod i de to skrivelser, at PEM førte en politik, der bestod i at forlange urimelige priser og overpriser.

- 28 Efter at have undersøgt de ikke-fortrolige dokumenter i sagen anmodede IPS i skrivelsen af 15. april 1996 om ligeledes at få adgang til visse dokumenter, som selskabet ikke havde fået stillet til rådighed. Denne anmodning blev i skrivelse af 7. juni 1996 afvist af vedkommende direktør i GD IV med den begrundelse, at de pågældende dokumenter var fortrolige.
- 29 Ved afgørelse af 7. november 1996 fandt Kommissionen, at den ikke kunne imødekomme IPS' klage og afviste denne (herefter »afgørelsen«).
- 30 I afgørelsen behandler Kommissionen de tre aspekter, som dens undersøgelse med hensyn til PEM drejede sig om, nemlig misbrug af antidumpingproceduren, anvendelse af forhalingsmanøvrer for at hindre eller forsinke forsyningen af IPS og spørgsmålet om, hvorvidt selskabet havde ført en politik over for IPS, der bestod i at forlange overpriser og urimelige priser. Kommissionen afviser påstanden om misbrug af antidumpingproceduren og anfører i denne forbindelse, at det ikke i sig selv udgør en overtrædelse af EF-traktatens artikel 86 (nu artikel 82 EF) at gøre brug af antidumpingproceduren, og at den under alle omstændigheder har undersøgt alle de oplysninger, som parterne har afgivet inden for rammerne af denne procedure. Med hensyn til påstanden om forhalingsmanøvrer finder Kommissionen, at PEM har udfoldet væsentlige bestræbelser for at opfylde IPS' krav. Endelig understreger Kommissionen vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt PEM havde ført en politik, der bestod i at forlange overpriser og urimelige priser, at IPS ikke havde fremlagt beviser for en sådan politik, og at Kommissionens undersøgelser ikke havde gjort det muligt at konstatere, at der var sket en overtrædelse af konkurrencebestemmelserne.

Sagens behandling for Retten og parternes påstande

- 31 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 13. januar 1997 har sagsøgeren anlagt den foreliggende sag.

- 32 Ved kendelse af 23. juli 1997 gav formanden for Rettens Femte Udvidede Afdeling PEM tilladelse til at indtræde i sagen til støtte for Kommissionens påstande. Ved samme kendelse blev en første begæring fra IPS om fortrolig behandling i forhold til intervenienten af visse oplysninger i stævningen og replikken og i bilagene til disse dokumenter taget til følge.
- 33 Ved kendelse af 12. november 1997 tog formanden for Rettens Femte Udvidede Afdeling endnu en begæring fra IPS om fortrolig behandling i forhold til intervenienten af visse oplysninger i et bilag til Kommissionens duplik til følge.
- 34 Den 16. december 1997 indgav PEM sit interventionsindlæg. Den 27. februar 1998 indgav sagsøgeren sine bemærkninger til dette indlæg.
- 35 På grundlag af den refererende dommers rapport har Retten (Femte Udvidede Afdeling) besluttet dels, som en foranstaltning med henblik på sagens tilrettelæggelse, jf. artikel 64 i Rettens procesreglement, at stille parterne et spørgsmål til besvarelse under retsmødet, dels at indlede den mundtlige forhandling.
- 36 I retsmødet den 6. april 2000 har parterne afgivet mundtlige indlæg og besvaret spørgsmål fra Retten. Under retsmødet gav sagsøgeren sit samtykke til, at oplysningerne i den fortrolige udgave af retsmøderapporten gengives i den offentliggjorte udgave af dommen.

37 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Kommissionens afgørelse af 7. november 1996 annulleres.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

38 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

— Frifindelse.

— Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

39 Intervenienten PEM har nedlagt følgende påstande:

— Sagsøgte frifindes.

— Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Realiteten

- 40 Sagsøgeren har fremført fire anbringender. Ifølge det første, hvorefter der er foretaget en åbenbart urigtig bedømmelse, som har ført til en overtrædelse af EF-traktatens artikel 86 og artikel 190 (nu artikel 253 EF), har Kommissionen ikke taget hensyn til, at der var en forbindelse mellem PEM's forhalingsmanøvrer og selskabets anvendelse af antidumpingproceduren. Med det andet anbringende, hvorefter der er foretaget en åbenbart urigtig bedømmelse, som har ført til en overtrædelse af EF-traktatens artikel 86, kritiseres Kommissionen for at have afvist at fastslå, at PEM har gjort sig skyldig i forhalingsmanøvrer. Ifølge det tredje anbringende, hvorefter der er sket en overtrædelse af traktatens artikel 86, indeholder Kommissionens ræsonnement flere fejl med hensyn til de faktiske omstændigheder og flere fejlagtige bedømmelser. Med det fjerde anbringende, hvorefter der er sket en tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter, kritiseres Kommissionen for ikke at have stillet en række af sagens dokumenter til rådighed for sagsøgeren.
- 41 Det andet anbringende udgør en forudsætning for det første og vil derfor blive behandlet først. Endvidere indeholder det tredje anbringende i det væsentlige de samme retlige argumenter som det andet. Det er derfor hensigtsmæssigt at behandle disse to anbringender samlet.

Det andet og det tredje anbringende: fejl med hensyn til de faktiske omstændigheder, åbenbart urigtigt skøn og overtrædelse af traktatens artikel 86 som følge af, at Kommissionen har afvist at fastslå, at PEM har gjort sig skyldig i forhalingsmanøvrer

- 42 Sagsøgeren har opdelt det andet anbringende i to led og det tredje anbringende i fire led. Det tredje anbringendes fjerde led har til formål at bestride Kommissionens påstand om, at IPS ikke var nødsaget til at forsyne sig hos PEM, da der fandtes alternative leverandører. I det andet anbringendes første led og det tredje anbringende tre første led har sagsøgeren i det væsentlige gjort gældende, at Kommissionen har gjort sig skyldig i fejl med hensyn til de faktiske omstændigheder og anlagt et åbenbart urigtigt skøn — og dermed overtrådt traktatens

artikel 86 — ved at finde, at PEM reelt forsøgte at levere rå calciummetal til IPS. I det andet anbringendes andet led påstås, at PEM's tilbud af 21. juni 1995 om levering af destilleret calciummetal havde karakter af misbrug.

1. Spørgsmålet om, hvorvidt Kommissionen har anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved at finde, at der fandtes alternative leverandører (det tredje anbringendes fjerde led)

Parternes argumenter

- 43 Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen har anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved i afgørelsen at finde, at IPS havde alternative leverandører i forhold til PEM, selv når der ses bort fra de kinesiske og russiske producenter.
- 44 Sagsøgeren har gjort gældende, dels at de nordamerikanske producenter aldrig har været repræsenteret i betydeligt omfang på det europæiske marked på trods af, at der i 1989 og 1994 blev indført antidumpingtold over for indførsler fra Kina og Rusland. Dels har sagsøgeren haft vanskeligt ved at forsyne sig hos disse producenter.
- 45 Således afbrød den canadiske producent Timminco efter at have leveret 47 tons i 1994 leverancerne i 1995 på trods af IPS' gentagne anmodninger om forsyninger. Desuden førte en ordre på 10 tons rå calciummetal, som IPS havde afgivet til Timminco den 14. maj 1997, kun til levering af 4,5 tons den 18. juni 1997. Hvad den amerikanske producent Minteq angår anmodede IPS i oktober 1994

selskabet om at give et tilbud på levering af 150 tons til IPS, men Minteq's svar indeholdt intet om, hvornår leverancen ville finde sted. Endvidere førte en første bestilling på 2 tons, som blev afgivet den 8. december 1994, først til en leverance fire måneder senere efter gentagne forsinkelser.

- 46 Kommissionen har anført, at såvel de nordamerikanske leverandørers tilbud som statistikken over Fællesskabets import af rå calciummetal er udtryk for en stærk stigning i indførslerne fra Nordamerika. Hvad sagsøgerens indførsler fra Rusland og Kina angår har Kommissionen gjort gældende, at de ikke ophørte, fordi der blev indført antidumpingtold.
- 47 Over for dette har sagsøgeren anført, at selskabet ikke har bragt et eneste ton kinesisk eller russisk calciummetal i omsætning i Fællesskabet i 1996.
- 48 Intervenienten har anført, at IPS råder over væsentlige alternative kilder. Det fremgår således af Eurostat's oplysninger, dels at de kinesiske og de russiske producenter er i stand til at levere rå calciummetal til IPS, dels at Fællesskabets import fra den canadiske og den amerikanske producent er steget stærkt.
- 49 Hvad angår de af intervenienten fremførte oplysninger fra Eurostat har sagsøgeren påstået, at PEM bevidst har lagt calciummetal, som er omfattet af ordningen for aktiv forædling, til indførslerne fra Kina og Rusland. Da dette calciummetal indføres midlertidigt til Fællesskabet med henblik på reeksport, udgør det ikke nogen forsyningskilde. Med hensyn til indførslerne fra De Forenede Stater har sagsøgeren anført, at disse hovedsagelig består af svejsetråd, som henføres til den samme toldposition som calcium. Hvad angår indførslerne fra Canada har sagsøgeren peget på, at de er marginale.

Rettenns bemærkninger

- 50 For så vidt angår indførslerne fra Nordamerika bemærkes, at den canadiske producent Timminco ganske vist har haft visse vanskeligheder ved at levere til IPS, men at det fremgår af Eurostat's oplysninger, at importen fra Canada i 1993 udgjorde 49 tons, i 1994 131 tons, i 1995 75,9 tons, i 1996 65,6 tons og i første halvår 1997 over 111 tons. Disse mængder er ikke ubetydelige.
- 51 Med hensyn til producenten Minteq i De Forenede Stater bemærkes, at Minteq ganske rigtigt tilbød at levere 150 tons som svar på IPS' anmodning, men at selskabet samtidig anførte, at det afventede nærmere anvisninger fra IPS (jf. skrivelse af november 1994, som er knyttet til stævningen som bilag 65). IPS svarede først en måned senere og bestilte 8,2 tons — ikke som påstået af IPS 2 tons — som Minteq leverede med forsinkelse. Dog blev der gennemført endnu en levering i oktober 1995, som IPS ikke klagede over. I øvrigt fremgår det af Minteq's svar på Kommissionens anmodning om oplysninger, at dette selskab har vilje og evne til at levere til det europæiske marked.
- 52 Hvad angår de russiske og de kinesiske producenter bemærkes, at Retten i dommen i sagen Industrie des poudres sphériques mod Rådet (præmis 304) fastslog, at indførelsen af en mængdeafgift i modsætning til fastsættelsen af told i forhold til en tærskelimportpris giver mulighed for at minimere risikoen for omgåelse af tolden gennem prismanipulationer, idet den opkrævede told ikke reduceres, selv om eksportørerne nedsætter deres pris. Denne fremgangsmåde giver mulighed for at garantere en mindstepris for calcium i Fællesskabet, samtidig med at der er mulighed for indførsler til loyale priser, dvs. priser, der giver fællesskabsproducenten mulighed for at opnå en passende fortjenstmargen.

- 53 Indførelsen af en mængdeafgift har derfor ikke i sig selv til virkning at forhindre import fra Kina og Rusland (Rettens dom i sagen Industrie des poudres sphériques mod Rådet, præmis 305).
- 54 Denne konklusion underbygges af oversigterne over IPS' indførsler af calciummetal, som viser, at IPS fortsatte med at modtage forsyninger fra de russiske og de kinesiske producenter, efter at der var indført en endelig told. Således importerede IPS i 1994 202 tons og bragte dem i fri omsætning og i 1995 160 tons.
- 55 Herom har sagsøgeren indskrænket sig til at anføre, at selskabet ikke bragte et eneste ton kinesisk eller russisk calciummetal i omsætning i Fællesskabet i 1996.
- 56 Ifølge sagsøgerens oplysninger blev 155 tons calciummetal indført fra Rusland og Kina og bragt i fri omsætning i 1996, svarende til 17,5% af det europæiske forbrug. Selv om IPS, Fællesskabets største importør, standsede sine indførsler i 1996, blev der således i dette år stadig importeret betydelige mængder fra de to lande. Følgelig, når andre producenter kunne modtage forsyninger fra de russiske og de kinesiske leverandører, havde IPS også denne mulighed.
- 57 Det må derfor fastslås, at IPS havde alternative leverandører i forhold til PEM.
- 58 Heraf følger, at Kommissionen ikke har anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved at fastslå, at der fandtes alternative leverandører i forhold til PEM.

59 Det tredje anbringendes fjerde led må derfor forkastes.

2. Spørgsmålet om, hvorvidt Kommissionen har gjort sig skyldig i fejl med hensyn til de faktiske omstændigheder og anlagt et åbenbart urigtigt skøn samt overtrådt traktatens artikel 86 ved at finde, at PEM reelt forsøgte at forsyne IPS med rå calciummetal (det andet anbringendes første led og det tredje anbringendes første, andet og tredje led)

60 IPS har i sin klage gjort gældende, at PEM forsøgte at hindre eller forsinke IPS' forsyning med rå calciummetal med henblik på at udelukke IPS fra markedet for granuleret calciummetal.

61 Da PEM ikke rådede over det rå calciummetal af standardkvalitet med lavt iltindhold, som IPS ønskede, gennemførte PEM forsøg, forskning, ændringer i sin fabrik og adskillige prøveleverancer for at blive i stand til at levere et produkt til IPS, der opfyldte selskabets tekniske behov. IPS er imidlertid af den opfattelse, at PEM's påståede tekniske bestræbelser for at forbedre sit produkt reelt var forhalingsmanøvrer, der havde til formål at gøre det unødigt vanskeligt at finde en løsning på problemet.

62 I afgørelsen anfører Kommissionen, at den besluttede at foretage en nærmere undersøgelse af forholdet mellem IPS og PEM siden 1991, fordi PEM tidligere er blevet pålagt en sanktion af det franske konkurrenceråd for en adfærd, som umiddelbart synes at have en vis lighed med den påståede praksis, som IPS' klage drejer sig om, og fordi PEM er den eneste europæiske producent af rå calciummetal.

63 I sin bedømmelse af dette forhold konstaterer Kommissionen, at IPS er den eneste af PEM's kunder, der kræver rå calciummetal med et kontrolleret iltindhold, at

PEM's sortiment ikke indeholder noget produkt med et specificeret iltindhold, samt at IPS afviste at antage et tilbud om levering af calcium fra PEM, hvis anvendelighed i IPS' anlæg var blevet påvist under en række kontradiktorisk gennemførte forsøg, udelukkende med den begrundelse, at prisen var for høj.

- 64 Kommissionen konkluderer, dels at »for så vidt en strategi bestående af manøvrer, som har til formål at vanskeliggøre de tekniske forbindelser mellem to virksomheder, kan anses for at have karakter af misbrug, således som IPS har påstået, er det ikke blevet godtgjort, at der foreligger en sådan strategi«, dels at »IPS ikke har godtgjort, at konkurrenten har gjort sig skyldig i nogen anden adfærd, som kan være omfattet af traktatens artikel 86«.
- 65 Sagsøgeren har hævdet, at Kommissionen i sin bedømmelse har gjort sig skyldig i fejl med hensyn til de faktiske omstændigheder og har anlagt et åbenbart urigtigt skøn, som har ført til en overtrædelse af traktatens artikel 86.
- 66 Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen ikke, således som den foregiver i afgørelsen, kan fastslå, om de foranstaltninger, som PEM traf for at imødekomme IPS' ønsker, var nødvendige eller kun havde til formål at forsinke udviklingen af et for IPS tilfredsstillende produkt på ubestemt tid, uden at vurdere, om foranstaltningerne var formålstjenlige eller teknisk berettigede. Ifølge sagsøgeren bygger Kommissionens bedømmelse nemlig kun på en opregning af disse forskellige foranstaltninger, og der sættes ikke spørgsmålstegn ved deres hensigtsmæssighed.
- 67 Kommissionen har således efter sagsøgerens opfattelse gjort sig skyldig i fejl med hensyn til de faktiske omstændigheder og anlagt et åbenbart urigtigt skøn, som har ført til en overtrædelse af traktatens artikel 86, med hensyn til følgende punkter: a) PEM's vanskelighed med at løse problemet med hensyn til at fremstille et produkt, der var tilpasset IPS' behov — et problem, som de øvrige

producenter har løst — b) IPS' krav om særlige egenskaber, c) de øvrige producenters manglende angivelse af iltindholdet i deres calciummetal, d) den mellem PEM og IPS førte korrespondances værdi som bevis for PEM's bestræbelser, e) behandlingen af problemet med hensyn til den slaggedannelse, som kalken forårsagede, f) vanskeligheden ved at nå frem en pålidelig målemetode, g) nødvendigheden af de af PEM gennemførte tekniske ændringer og h) de sagkyndiges bekræftelse af, at PEM rent faktisk har anvendt forhandlingsmanøvrer.

- 68 Det skal følgelig undersøges, om Kommissionen, som påstået, har gjort sig skyldig i fejl med hensyn til de faktiske omstændigheder og anlagt et åbenbart urigtigt skøn, som har ført til en overtrædelse af traktatens artikel 86.

a) PEM's vanskelighed med at løse problemet med hensyn til at fremstille et produkt, som var tilpasset IPS' behov — et problem, som de øvrige producenter har løst

Parternes argumenter

- 69 Sagsøgeren har gjort gældende, at PEM rådede over tilstrækkelige ressourcer til at løse problemet med hensyn til at fremstille rå calciummetal med et lavt iltindhold. Ifølge sagsøgeren har andre producenter med mindre effektive anlæg, såsom Timminco, der har gamle ovne, eller de russiske producenter, kunnet løse dette problem på kort tid.
- 70 Ifølge Kommissionen er IPS' sammenligning mellem PEM og de øvrige producenter ikke relevant, da de situationer, der sammenlignes, er forskellige.

Retten's bemærkninger

- 71 Det bemærkes for det første, at PEM's evne til at fremstille det af IPS ønskede calciummetal ikke kan sammenlignes med de russiske og de kinesiske producenters evne, idet disse fremstiller calcium ved elektrolyse, hvilket er en proces, der giver et meget rent calcium. De vestlige producenter kan nemlig ikke bære de meget store omkostninger, som for dem er forbundet med denne proces.
- 72 For det andet bemærkes med hensyn til de vestlige producenter, som benytter samme proces som PEM, at kvaliteten af den calcium, der fremstilles af de forskellige producenter, som anvender den aluminotermiske proces, ikke nødvendigvis er den samme. Den amerikanske og den canadiske producent opnår således en renhedsgrad på 98,5%, hvorimod PEM for så vidt angår selskabets rå calciummetal af standardkvalitet kun opnår 97%. Der er også andre forskelle mellem de væsentlige egenskaber ved producenterne produkter. Den af sagsoøgeren udpegede sagkyndige, Laurent, fastslår således i sin rapport, at der kan være forskel på de færdige produkters kvalitet, navnlig med hensyn til iltindholdet, selv om der anvendes den samme proces. Ifølge denne sagkyndige kan flere parametre, der vedrører såvel råvarens kvalitet som de specifikke produktionsteknikker, nemlig medføre, at den samme proces giver forskellige slutresultater.
- 73 At den amerikanske og den canadiske producent er i stand til at levere et produkt, som er tilpasset IPS' krav, siger derfor intet om PEM's evne til at fremstille et sådant produkt.
- 74 Dette klagepunkt må derfor forkastes.

b) IPS' krav om særlige egenskaber

Sagsøgerens argumenter

- 75 Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen har anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved alene ud fra en konstatering af, at det af PEM udviklede produkt ikke var sammenligneligt med det produkt, som de nordamerikanske producenter havde udviklet ved hjælp af den samme aluminotermiske proces, at finde, at IPS stillede særlige krav. Kommissionen burde have undersøgt, hvorfor der var denne forskel mellem produkterne. Sagsøgeren har anført, at selskabet ikke stillede krav om nye egenskaber, men blot om en egenskab, som allerede kunne opnås hos alle de øvrige leverandører af rått calciummetal.
- 76 Sagsøgeren har i denne forbindelse anført, at det fremgår af de svar, som de nordamerikanske producenter Minteq og Timminco har givet på Kommissionens anmodning om oplysninger, at IPS ikke stillede nogen særlige krav til deres produkter.

Rettens bemærkninger

- 77 Som Kommissionen med rette har anført, skal spørgsmålet om, hvorvidt IPS stillede særlige krav, ikke bedømmes ud fra, om andre producenter var i stand til at opfylde sagsøgerens krav, men ud fra, om PEM var i stand til at levere tilfredsstillende forsyninger til IPS på grundlag af de produkter, som PEM rådede over. Hvad dette angår er det tilstrækkeligt at konstatere, at PEM ikke rådede over et calciummetal af standardkvalitet, der kunne tilfredsstille IPS, og at IPS var den eneste af PEM's kunder, som ønskede et calciummetal af standardkvalitet

med lavt iltindhold. Denne omstændighed, som sagsøgeren aldrig har benægtet, bekræftes af den af Laurent udarbejdede rapport, som er blevet fremlagt af sagsøgeren (s. 13), og modsiges i øvrigt ikke af Minteq's og Minnisco's angivelse i de to selskabers svar på Kommissionens anmodning om oplysninger af, at IPS ikke stillede nogen særlige krav til deres produkter.

78 Kommissionen har derfor ikke anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved at finde, at IPS stillede særlige krav til PEM.

79 Dette klagepunkt må følgelig forkastes.

c) De øvrige producenters manglende angivelse af iltindholdet i deres calciummetal

Parternes argumenter

80 Sagsøgeren har bestridt Kommissionens opfattelse, hvorefter ingen af producenterne på verdensmarkedet angiver iltindholdet i deres rå calciummetal, herunder deres rå calciummetal af standardkvalitet. Sagsøgeren har herved påpeget, at den canadiske producent Timminco angiver iltindholdet i sit calciummetal af standardkvalitet på sine tekniske faktablade.

81 Kommissionen har understreget, at de af sagsøgeren nævnte dokumenter er produktbeskrivelser, som fremlægges af Timminco, fordi de kræves i forbindelse

med transport af farlige stoffer, og at disse beskrivelser i sig selv ikke er tilstrækkelige til at godtgøre, at iltindholdet er en handelsmæssig specifikation, som angives over for kunderne, og som er bindende for leverandøren.

- 82 Intervenienten har gjort gældende, at de af sagsøgeren fremlagte dokumenter, som er udfærdiget af Timminco, er særligt bestemt til sagsøgeren.

Rettens bemærkninger

- 83 Det må fastslås, at en enkelt producents angivelse af iltindholdet i de produktbeskrivelser, som kræves i forbindelse med transport af farlige stoffer, ikke er tilstrækkelig til at godtgøre, at iltindholdet er en normal handelsmæssig specifikation, som producenterne angiver over for kunderne. Denne vurdering bekræftes i øvrigt af svarene på Kommissionens anmodning om oplysninger. Det dokument, som de russiske producenters agent har fremlagt, indeholder således ingen specifikation af iltindholdet i deres produkter, og den amerikanske producent Minteq har oplyst, at selskabet ikke angiver iltindholdet, da det er vanskeligt at måle.
- 84 Sagsøgeren har derfor ikke godtgjort, at Kommissionen har gjort sig skyldig i en fejl med hensyn til de faktiske omstændigheder ved at finde, at producenterne af rått calciummetal ikke angiver iltindholdet i deres calcium.
- 85 Dette klagepunkt må følgelig forkastes.

d) Den mellem PEM og IPS førte korrespondances værdi som bevis for PEM's bestræbelser

Parternes argumenter

- 86 Sagsøgeren har gjort gældende, at det er med urette, når Kommissionen i afgørelsen anfører, at det fremgår af de mange skrivelser af meget teknisk art, som parterne har udvekslet, og af deres møder og gensidige besøg på fabrikkerne, at PEM og IPS arbejdede tæt sammen om at finde en løsning.
- 87 Sagsøgeren mener ikke, at korrespondancen mellem IPS og PEM beviser PEM's bestræbelser. Det bebudes kun i den, at det af IPS ønskede calciummetal vil blive fremstillet, men rent faktisk fandt der kun forsøg sted, som faldt negativt ud.
- 88 Desuden har sagsøgeren anført, at IPS har kritiseret de tekniske oplysninger, som PEM angav i sin korrespondance, for at være fejlagtige. Sagsøgeren har navnlig peget på, at PEM's påstande om, at iltingen af calciummetallet ikke skyldtes tætheden af det leverede produkt, er inkonsekvente og strider imod en undersøgelse, som IPS havde anmodet et uafhængigt laboratorium om at foretage. Endvidere har sagsøgeren fremhævet, at en række påstande, som PEM fremsatte i en skrivelse af 21. juli 1994 vedrørende selskabets tilbud om allerede i november 1993 at levere calciummetal af kernekraftskvalitet, var fejlagtige. Dette tilbud drejede sig derimod om et forsøg med et parti calciummetal af kernekraftskvalitet, som skulle gennemføres, hvis et forudgående forsøg med rå calciummetal, som var planlagt på det pågældende tidspunkt, men som aldrig blev gennemført, ikke gav noget klart resultat.
- 89 Kommissionen har henvist til det samarbejde, der har fundet sted mellem parterne, og til de mange tekniske problemer, som PEM er stødt på under fremstillingen af et rå calciummetal, der var tilpasset IPS' behov.

- 90 Intervenienten har erindret om, at selskabet allerede den 20. december 1993 tilbød at levere calciummetal af kernekraftskvalitet og foreslog, at man begyndte med et forsøg med et parti på fem tons for at kontrollere, at der var et lineært forhold mellem iltindholdet og slaggedannelsen i IPS's ovne. Intervenienten har fremhævet, at IPS afviste dette forslag, og at IPS siden har klaget over i stævningen, at calciummetallet af kernekraftskvalitet ikke blev afprøvet allerede i 1993.

Rettens bemærkninger

- 91 Ud fra korrespondancen mellem parterne i perioden 1991-1995 kan man konstatere følgende faktiske omstændigheder.
- 92 For det første foretog PEM syv leverancer af rå calciummetal, for at produktets egnethed kunne undersøges ved en række forsøg, som blev gennemført i april, juni, september og november 1993 samt i perioden februar-marts 1995. At disse forsøg faldt negativt ud, bortset fra det sidste, viser blot, at PEM havde vanskeligt ved at fremstille et produkt, som var tilpasset IPS' behov. Det bemærkes i denne forbindelse, at samtlige forsøg blev gennemført med IPS' samtykke.
- 93 For det andet blev der foretaget ændringer i PEM's fabrik og produktionssystem for at tilpasse disse til IPS' behov. Ovnene i PEM's fabrik blev udstyret med et system til nedkøling ved hjælp af argon og med et system til oparbejdning af affald fra ovnbundene, og der blev arbejdet på at gøre produktet tættere ved hjælp af kondensation i dobbeltkegle. Ved udgangen af marts 1994 havde PEM afholdt udgifter på i alt 1,5 mio. FRF på følgende områder: 0,5 mio. FRF til »LRR«-ovne, 0,1 mio. FRF til udstyr til ilt dosering og 0,9 mio. FRF i forsknings-

og udviklingsomkostninger (bortset fra strukturomkostninger). Dette svarede i 1993 til 8% af den årlige udgift til analyser i PEM's centrale forskningslaboratorium og til 25% af årets investeringer i selskabets fabrik.

94 Endelig viser udfaldet af de forsøg, som blev gennemført i februar og marts 1995, at PEM sluttelig den 21. juni 1995 tilbød IPS et calciummetal, der, som fastslået af den af IPS udpegede sagkyndige Laurent og den af PEM udpegede sagkyndige, professor Winand, på tilfredsstillende måde opfyldte de krav, som den af IPS anvendte proces stillede. IPS forkastede imidlertid tilbuddet. Hvad dette angår medgav sagsøgeren under retsmødet, at den eneste grund til dette afslag var den pris, som PEM forlangte. Spørgsmålet herom er genstand for det andet anbringendes andet led.

95 Det må derfor konkluderes, at Kommissionen af korrespondancen mellem PEM og IPS med rette kunne udlede, ikke blot at PEM havde udvist rimelige bestræbelser for at tilpasse sit produkt til IPS' tekniske behov, men også at bestræbelserne førte til et tilbud på et calciummetal, som var tilpasset disse behov.

96 Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt PEM's konklusioner vedrørende calciummets tæthed var fejlagtige, er det tilstrækkeligt at konstatere, at analyser gennemført af PEM viste, at tæthedsgraden i det amerikanske calcium ikke var lavere end i PEM's calcium. Det var derfor logisk, at PEM drog den konklusion, at IPS' problemer ikke skyldtes tætheden, og konklusionen bekræftes af, at et mere tæt calcium, som PEM havde fremstillet, ikke gav et bedre resultat end under de foregående forsøg. En sådan konklusion kan derfor ikke betegnes som fejlagtig.

97 Hvad angår påstanden om, at PEM's tilbud om allerede i november 1993 at levere calciummetal af kernekraftskvalitet var ureelt, er det tilstrækkeligt at

konstatere, at tilbuddet er omhandlet i referatet af IPS' besøg på PEM's anlæg den 28. november 1993. At tilbuddet var betinget af, at et forudgående forsøg slog fejl, ændrer intet ved, at tilbuddet blev afgivet, og at PEM's påstand derfor ikke er fejlagtig.

98 Dette klagepunkt må derfor forkastes.

e) Behandlingen af problemet med hensyn til den slaggedannelse, som kalken forårsagede

Sagsøgerens argumenter

99 Sagsøgeren har gjort gældende, at det er fejlagtigt, når det i afgørelsen anføres, at analysen af kalkindholdet i PEM's calcium, som påstås at være årsagen til, at selskabets produkt ikke stemte overens med IPS' behov, blev foretaget i tæt samarbejde med IPS' ingeniører.

100 Sagsøgeren har anført, at PEM allerede den 21. december 1992 medgav, at det var iltindholdet i selskabets rå calciummetal, der var årsagen til IPS' problemer, men at PEM tre gange prøvede at omgøre denne konstatering, nemlig i et internt notat af 2. juli 1993, i et teknisk notat af 2. maj 1994 og da emnet for den sagkyndige undersøgelse første gang blev formuleret i begyndelsen af 1995.

Retten's bemærkninger

- 101 Det fremgår af sagen, at PEM ikke var uvidende om, at iltindholdet var årsagen til den slaggedannelse i IPS' ovne, som kalken forårsagede. PEM gjorde sig imidlertid også overvejelser om, hvorvidt der kunne være andre årsager til slaggedannelsen.
- 102 Således indskrænker PEM sig i en skrivelse af 2. juli 1993, som sagsøgeren har påberåbt sig, til at udtale, at selskabets calcium i højere grad kendetegnes af et højt indhold af aluminium og magnesium end af dets iltindhold. Denne udtalelse rokker ikke ved konstateringen af, at IPS' problemer skyldtes iltindholdet.
- 103 Det tekniske notat af 2. maj 1994 sammenfatter de forskellige etaper, som er gennemført i forsøgene på at nå frem til et calcium, som er acceptabelt for IPS. I beskrivelsen af situationen i september 1993 anfører PEM, at »det på dette stadium ikke er klart fastslået, hvilken rolle iltindholdet spiller«. Dette foranledigede selskabet til at foretage supplerende undersøgelser vedrørende Ca R-calciummets smeltetemperatur og calciummets tæthed. Hvad dette angår bemærkes for det første, at undersøgelserne vedrørende tætheden blev foretaget samtidig af IPS og PEM, idet IPS havde samtykket i, at der blev gennemført forskning på dette område. For det andet bemærkes, at PEM's forskning altid har taget sigte på at mindske iltindholdet. PEM indleder således sit tekniske notat med at omtale den maksimale iltningegrad, som kunne accepteres af IPS (0,2%), og de problemer, der var forbundet med at fremstille et calcium med disse egenskaber på grundlag af selskabets rå calciummetal af standardkvalitet.
- 104 Hvad endelig angår formuleringen af emnet for den sagkyndige undersøgelse, som blev gennemført i begyndelsen af 1995, havde PEM ganske vist oprindelig påtænkt, at der skulle stå, at »PEM og IPS er enige om, at dette problem kan skyldes et for højt iltindhold i det leverede calcium«. Efter at IPS havde gjort en bemærkning om anvendelsen af formuleringen »kan skyldes«, bekræftede PEM imidlertid skriftligt over for IPS, at der var tale om en misforståelse, og at der med

hensyn til iltindholdet og slaggedannelsen ikke var nogen tvivl om forholdet mellem årsag og virkning.

- 105 Det følger af det foregående, at PEM ikke satte spørgsmålstejn ved, hvad der var årsagen til problemet med hensyn til slaggedannelsen, med henblik på at forhale forsøgene på at finde en løsning. Tværtimod prøvede PEM, hele tiden med IPS' samtykke, at finde løsninger og andre mulige årsager til dette problem.
- 106 Heraf følger, at Kommissionen ikke har gjort sig skyldig i en åbenbart fejlagtig bedømmelse i sin behandling af problemet vedrørende aflejring af kalk.
- 107 Dette klagepunkt må derfor forkastes.

f) Vanskeligheden ved at nå frem en pålidelig målemetode

Sagsøgerens argumenter

- 108 Sagsøgeren har påstået, at det er fejlagtigt, når det i afgørelsen anføres, at der ikke findes nogen pålidelig metode til at måle iltindholdet i calciummetal, og at især vanskeligheden med at udtage en repræsentativ prøve af calciummet har været en hindring for forsøgene på at udvikle en sådan metode.
- 109 Sagsøgeren har gjort gældende, at det ganske vist er vanskeligt at måle iltindholdet, men at den af IPS anvendte metode, som er udviklet af Centre

européen de recherche en métallurgie des poudres i Grenoble (herefter »Cernep«), var fuldt tilfredsstillende. I denne forbindelse er de resultater, som Kommissionen omtaler i afgørelsen, af målinger af prøver af kinesisk rå calcium, hvor de største forskelle er blevet konstateret, trods alt udtryk for et gennemsnitligt iltindhold, som IPS anså for acceptabelt, og som var meget lavere end i PEM's calcium. Desuden har sagsøgeren peget på, at det fremgår af den af Laurent udarbejdede rapport, at PEM rådede over en metode til at undersøge iltindholdet.

- 110 Om problemet med hensyn til at udtage en repræsentativ prøve har sagsøgeren anført, at det er forbundet med det undersøgte produkts homogenitet, som det var PEM's opgave at forbedre. Endvidere har sagsøgeren bemærket, at dette bekræftes af de konklusioner, som de to parterers sagkyndige drog vedrørende de forsøg, der blev gennemført i februar 1995.

Rettens bemærkninger

- 111 Det skal understreges, at sagsøgeren ikke har benægtet, at det var forbundet med vanskeligheder at nå frem til en pålidelig målemetode, men at sagsøgeren samtidig har påstået, at en sådan metode allerede fandtes, ikke alene hos IPS, men også hos PEM.
- 112 Hvad dette angår bemærkes, at det var sagsøgerens og PEM's fælles ønske om at etablere et bedre grundlag for deres forretningsmæssige forbindelser, der gjorde det nødvendigt at fastlægge en metode til at måle iltindholdet. Derfor blev hele den forskning og alle de forsøg, som ifølge sagsøgeren forsinkede tilpasningen af det calciummetal, der skulle leveres til IPS i overensstemmelse med selskabets behov, gennemført med dets samtykke. Således anfører sagsøgeren i en skrivelse af 17. maj 1993 til PEM: »Det står nu tilbage at komme frem til en målemetode, som ikke kan give anledning til forskellige fortolkninger, og som giver garanti for en gennemsnitlig værdi med hensyn til indholdet af ilt, kalk og calciummetal, som begge selskaber kan acceptere.« Sagsøgeren kan derfor ikke med føje tillægge PEM vanskeligheden med at nå frem til en sådan metode.

- 113 Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt PEM rådede over et pålideligt målesystem, bemærkes, at parterne på et møde den 21. december 1992 mellem den ansvarlige leder af PEM's calciumaktiviteter og formanden for IPS' bestyrelse var enige om, at det var yderst vanskeligt at måle iltindholdet og at udtage prøver, og at det var nødvendigt at undersøge disse problemer, således at man til stadighed kunne vurdere, hvilke fremskridt PEM gjorde med hensyn til at mindske iltprocenten i calciummet. I øvrigt kritiserede sagsøgeren i en skrivelse af 13. juli 1993 PEM for netop ikke at råde over en målemetode, som gjorde det muligt for selskabet at kontrollere kvaliteten af dets produkt. Hvad den af Laurent udarbejdede rapport angår anføres det kun heri, uden at der fremlægges nogen form for bevis, at »PEM på det industrielle plan råder over den samme målemetode, som i laboratoriet anvendes til at måle de iltede destillationsrester, nemlig en yderligere destillation af calciummet af standardkvalitet«.
- 114 For så vidt angår Cermep's metode, der anvendes af IPS, er det tilstrækkeligt at konstatere, at Cermep selv har anført, at centrets metode kan give meget forskellige resultater, og at der er »problemer med hensyn til repræsentativiteten af de prøver, der udtages til undersøgelse« (jf. referatet af parternes besøg på Cermep den 4.6.1993).
- 115 Det kan ligeledes konstateres vedrørende problemet med hensyn til at udtage en repræsentativ prøve, at dette allerede var blevet påvist af PEM den 21. december 1992. At PEM bestræbte sig for at finde en løsning på det, bekræftes i øvrigt af selskabets tekniske notat af 2. maj 1994, hvori der foretages en sammenligning af, hvordan forskellige metoder, herunder Cermep's, påvirker prøvernes repræsentativitet.
- 116 Desuden fremgår det af de svar, som de vestlige producenter har givet på Kommissionens spørgeskema, at der, som anført af den amerikanske producent Minteq, ikke er nogen kendt pålidelig metode til at måle iltindholdet i calcium (there are no known reliable methods of measuring oxygen in calcium).

- 117 Heraf følger, at Kommissionen ikke har anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved at finde, at det var vanskeligt at nå frem en pålidelig målemetode.
- 118 Dette klagepunkt må derfor forkastes.

g) Nødvendigheden af de af PEM gennemførte tekniske ændringer

Sagsøgerens argumenter

- 119 Sagsøgeren har påstået, at det er med urette, når Kommissionen anfører, at de ændringer, som er blevet foretaget i PEM's anlæg, viser, at selskabet rent faktisk har forsøgt at forbedre sit produkt.
- 120 Sagsøgeren har gjort gældende, at alle de skrivelser fra PEM, hvori selskabet gjorde rede for ændringer, som det påstod, at det havde iværksat, var særdeles upræcise. Sagsøgeren har ligeledes gjort gældende, at IPS ved skrivelse af 5. november 1993 underrettede Kommissionen om, at selskabet efter sit besøg på PEM's anlæg den 22. oktober 1993 havde indset, at der ikke var foretaget nogen forbedring af fremstillingsprocessen. Sagsøgeren måtte afvente en skrivelse af 20. maj 1994 for at blive oplyst om, hvilke ændringer PEM havde foretaget for at forbedre kvaliteten af sit calciummetal. Sagsøgeren var i denne forbindelse blevet forbløffet over at konstatere, at PEM havde ladet teknikken til afkøling af rå calciummetal ved hjælp af argon omfatte hele sin produktion. Denne investering stod efter IPS' opfattelse i misforhold til IPS' behov. I betragtning af, at nedkøling ved hjælp af argon gør det muligt at spare 5% af metallet, havde PEM's foranstaltninger således ikke til formål at opfylde IPS', men PEM's egne behov.

Rettens bemærkninger

- 121 Sagsøgeren har ikke benægtet, at de af Kommissionen opregnede ændringer blev gennemført. Sagsøgeren har kun bestridt, for det første at selskabet blev underrettet om ændringerne, for det andet at PEM havde foretaget en ændring af produktionsprocessen den 22. oktober 1993, og endelig at PEM udelukkende foretog ændringerne for at tilgodese IPS.
- 122 Med hensyn til, for det første, den manglende underretning om de af PEM foretagne ændringer er det tilstrækkeligt at konstatere, at PEM i juli 1993 (skrivelse af 2.7.1993) meddelte sagsøgeren, at selskabet agtede at gennemføre tekniske forbedringer, at det i september 1993 (skrivelse af 30.9.1993), dvs. tre måneder senere, opfordrede sagsøgeren til på stedet at kontrollere, hvordan gennemførelsen af ændringerne skred frem, at PEM i december 1993 (telefax-meddelelse af 20.12.1993) beskrev en del af ændringerne, og at der i den af sagsøgeren nævnte skrivelse af 20. maj 1994 findes en mere detaljeret redegørelse.
- 123 For det andet bemærkes for så vidt angår den til Kommissionen fremsendte skrivelse, hvorefter IPS havde konstateret, at PEM den 22. oktober 1993 ikke havde gennemført nogen ændring af produktionsprocessen, at IPS ikke heri benægtede, at der var foretaget ændringer hos PEM, men blot anførte, at de gennemførte ændringer »ikke kunne føre til en forbedring af calciumindholdet i PEM's produkt«. Denne påstand bestrides af PEM i selskabets skrivelse til Kommissionen af 2. december 1993, hvori PEM gør gældende, at de ændringer, som var blevet gennemført indtil da, havde gjort det muligt mærkbart at forbedre calciummetallets kvalitet, især med hensyn til aluminiumindholdet og nedbringen af iltindholdet. Under alle omstændigheder har sagsøgeren ikke benægtet, at de afsluttende ændringer, som blev omtalt i PEM's skrivelse af 20. maj 1994, kunne føre til en forbedring af selskabets calciummetal.

- 124 For det tredje, og endelig, er det med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt PEM gennemførte ændringerne i egen interesse, tilstrækkeligt at fastslå, at der ikke kan indvindes noget imod, at en ændring, som tilgodeser IPS, også medfører besparelser for PEM. Således som Retten udtalte i dommen i sagen *Industrie des poudres sphériques mod Rådet* (præmis 258), må det nemlig konstateres, at de anførte investeringer også havde til formål at opfylde IPS's krav. I denne henseende bemærkes, at det af sagsøgerens egne oplysninger fremgår, at udtagningen af calciumbarrerne i varm tilstand kunne bidrage til iltningen af calciummet. Også selv om det antages, at PEM eventuelt kunne have løst dette problem tidligere, står det fast, at udtagning af calciumbarrerne i kold tilstand kunne løse problemet med hensyn til iltning af PEM's calciummetal, således som sagsøgeren selv har ladet forstå.
- 125 Kommissionen har derfor ikke anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved at finde, at de af PEM gennemførte ændringer viser, at selskabet rent faktisk har forsøgt at forbedre kvaliteten af sit produkt.
- 126 Dette klagepunkt må derfor forkastes.

h) De sagkyndiges bekræftelse af, at PEM rent faktisk har anvendt forhalingsmanøvrer

Sagsøgerens argumenter

- 127 Sagsøgeren har påstået, at det var med urette, at Kommissionen ikke på grundlag af den af Laurent udarbejdede rapport fandt, at PEM havde anvendt forhalingsmanøvrer.

- 128 Sagsøgeren har gjort gældende, at den rapport, som selskabet havde anmodet Laurent om at udarbejde, bekræfter PEM's forhalingsmanøvrer. Rapporten drejer sig om PEM's muligheder for at udvikle et produkt, der kunne tilfredsstille IPS. Herom bemærker den sagkyndige indledningsvis, at det kun med forsinkelser havde kunnet fastslås, hvad der var årsagen til de vanskeligheder, som sagsøgeren var stødt på. Han anfører videre, at den fremgangsmåde, som PEM havde foreslået med henblik på en hurtig løsning af problemet, ikke var blevet fulgt. Han havde således konstateret talrige forsømmelser. Nærmere bestemt var et forsøg med calciummetal af kernekraftskvalitet, som skulle have været sammenligningsgrundlag for det videre arbejde, ikke blevet gennemført i 1993, der var ikke blevet taget hensyn til de resultater, som IPS ved hjælp af en proces svarende til den af PEM anvendte havde opnået med canadisk calciummetal, der var ikke systematisk blevet gjort forsøg på at mindske iltindholdet og på at nå frem til et fuldstændig homogent produkt, og de opnåede forbedringer var ikke blevet beskrevet. Endelig anfører den sagkyndige, at PEM tilsyneladende rådede over en analysemetode, som gjorde det muligt at følge de kvalitetsforbedringer, der blev foretaget af selskabets calciummetal af standardkvalitet.

Rettens bemærkninger

- 129 Indledningsvis bemærkes, at den af Laurent udarbejdede rapport, således som Laurent selv anfører på s. 13, udelukkende er baseret på en gennemgang af korrespondancen mellem IPS og PEM, og at ophavsmanden ikke havde noget personligt kendskab til PEM's anlæg. Endvidere modsiges hans konklusioner af den af PEM's sagkyndige, professor Winand, udarbejdede rapport. Sidstnævnte rapport bygger udelukkende på gennemgangen af en enkelt skrivelse fra PEM til IPS, nemlig skrivelsen af 20. maj 1994, hvorimod den af Laurent udarbejdede rapport bygger på en gennemgang af samtlige dokumenter i sagen. Det kan konstateres, at den af professor Winand gennemgåede skrivelse fra PEM angiver hovedpunkterne i forbindelserne mellem de to selskaber i perioden fra december 1992 til april 1994. Der kan derfor ikke sættes større lid til den af professor Winand udarbejdede rapport end til den af Laurent udarbejdede. Heraf følger, således som Retten fastslog i dommen i sagen *Industrie des poudres sphériques* mod Rådet, at den af Laurent udarbejdede rapport ikke er afgørende (jf. herom nævnte doms præmis 259 og 260).

- 130 Desuden bemærkes, at hovedpunkterne i den af Laurent udarbejdede rapport, nemlig behandlingen af problemet med hensyn til aflejring af kalk, problemet med hensyn til tætheden af PEM's calciummetal og spørgsmålet om, hvorvidt PEM rådede over en metode til at måle iltindholdet, allerede er blevet behandlet i denne dom og er blevet fundet ubegrundede.
- 131 Heraf følger, at Kommissionen ikke har anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved ikke at finde, at den af Laurent udarbejdede rapport bekræfter, at PEM havde anvendt forhalingsmanøvrer.
- 132 Dette klagepunkt må derfor forkastes.

i) Sammenfatning

- 133 Det følger af det foregående, at Kommissionen ikke har gjort sig skyldig i fejl med hensyn til de faktiske omstændigheder og anlagt et åbenbart urigtigt skøn, som har ført til en overtrædelse af traktatens artikel 86, ved at finde, at PEM rent faktisk har forsøgt at forsyne IPS med calciummetal, og at det til sidst lykkedes for selskabet at tilbyde IPS et produkt, der opfyldte IPS' tekniske behov.
- 134 Endvidere bemærkes for så vidt angår perioden fra 1991 til og med oktober 1994, hvor der blev indført antidumpingtold, at Retten i dommen i sagen Industrie des poudres sphériques mod Rådet (præmis 255) fastslog, at fællesskabsproducenten PEM havde gjort en ikke ubetydelig indsats for at tilpasse sig med henblik på at opfylde sagsøgerens tekniske behov.

- 135 Det andet anbringendes første led og det tredje anbringendes tre første led må derfor forkastes.

3. Spørgsmålet om, hvorvidt PEM's tilbud af 21. juni 1995 havde karakter af misbrug (det andet anbringendes andet led)

- 136 Sagsøgeren har påstået, at Kommissionen har anlagt et åbenbart urigtigt skøn, som har ført til en overtrædelse af traktatens artikel 86, ved at finde, at PEM's tilbud af 21. juni 1995 ikke havde karakter af misbrug. Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort følgende gældende: a) Det er ikke blevet godtgjort, at der blev tilbudt rå calciummetal af en særlig kvalitet, som var fremstillet specielt til IPS, b) Kommissionen har ikke taget hensyn til den sammenhæng, hvori tilbuddet om calciummetal af kernekraftskvalitet blev fremsat, c) meromkostningerne ved det tilbudte produkt var uberettigede, og d) den af PEM forlangte pris ville udelukke IPS fra markedet for granuleret calciummetal.

a) Spørgsmålet om, hvorvidt der blev tilbudt rå calciummetal af en særlig kvalitet, som var fremstillet specielt til sagsøgeren

Sagsøgerens argumenter

- 137 Sagsøgeren har gjort gældende, at det er ikke blevet godtgjort, at der blev tilbudt rå calciummetal af en særlig kvalitet, som var fremstillet specielt til IPS' anlæg. Selskabet har bestridt Kommissionens bedømmelse, hvorefter den pågældende produktkvalitet var blevet udviklet af PEM på grundlag af den kvalitet, som var blevet afprøvet hos IPS i februar og marts 1995. Efter sagsøgerens opfattelse tilbød PEM nemlig reelt kun denne sit calciummetal af kernekraftskvalitet. Dette produkts benævnelse har ændret sig i tidens løb. Det blev først benævnt destilleret calciummetal, derpå calciummetal med lavt iltindhold og endelig calciummetal af kernekraftskvalitet.

- 138 Ved at finde, at PEM på grundlag af disse forsøg havde udviklet et nyt produkt for udelukkende at tilgodese IPS' behov, har Kommissionen anlagt et åbenbart urigtigt skøn, som må føre til, at afgørelsen annulleres.

Rettens bemærkninger

- 139 Det er tilstrækkeligt at bemærke, således som det fremgår af oversigten på afgørelsens s. 10, at det calciummetal med lavt iltindhold, som PEM's tilbud af 21. juni 1995 drejede sig om, adskiller sig fra det af PEM fremstillede calciummetal af kernekraftskvalitet i flere henseender: med hensyn til indholdet af calcium (calciummetal af kernekraftskvalitet indeholder mindst 99,3% calcium, mens det af PEM tilbudte calciummetal mindst indeholder 98,5%), med hensyn til indholdet af aluminium (calciummetal af kernekraftskvalitet indeholder højst 0,005% aluminium, mens det af PEM tilbudte calciummetal højst indeholder 0,05%), med hensyn til indholdet af magnesium (calciummetal af kernekraftskvalitet indeholder højst 0,7% magnesium, mens det af PEM tilbudte calciummetal højst indeholder 1%), med hensyn til indholdet af ilt (ikke målt for så vidt angår calciummetal af kernekraftskvalitet, mens det af PEM tilbudte calciummetal højst indeholder 0,02%) og med hensyn til kornstørrelsen (calciummetal af kernekraftskvalitet foreligger som klumper på under 100 mm, som korn på fra 0 til 6 mm og som flis på fra 0 til 2,4 mm, mens det af PEM tilbudte calciummetal foreligger som klumper på under 70 mm med højst 2% granulat på under 0,2 mm).
- 140 Herefter og under hensyn til, at sagsøgeren ikke har bestridt rigtigheden af disse forskelle, må det konkluderes, at Kommissionen ikke har anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved at finde, at det produkt, som PEM's tilbud af 21. juni 1995 drejede sig om, var et produkt, som adskilte sig fra calciummetal af kernekraftskvalitet, uanset at begge produkter skulle fremstilles ved destillation af calciummetal af standardkvalitet.
- 141 Dette klagepunkt må derfor forkastes.

b) Spørgsmålet om, hvorvidt der er blevet taget hensyn til den sammenhæng, hvori tilbuddet om calciummetal af 21. juni 1995 blev fremsat

Parternes argumenter

- 142 Sagsøgeren er af den opfattelse, at Kommissionen i afgørelsen har undladt at tage hensyn til den sammenhæng, hvori tilbuddet af 21. juni 1995 blev fremsat. Efter sagsøgerens opfattelse har Kommissionen således udelukkende lagt PEM's tilbud til grund og ikke undersøgt, hvorfor selskabet ikke havde kunnet tilpasse sit calciummetal af standardkvalitet. Ved at ræsonnere på denne måde har Kommissionen anlagt et åbenbart urigtigt skøn, som må føre til, at afgørelsen annulleres.
- 143 Det er nemlig ifølge sagsøgeren mindre væsentligt, om PEM rådede over et produkt, der kunne tilfredsstille IPS krav, end om PEM havde bestræbt sig på at mindske iltindholdet.
- 144 Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at tilbuddet om calciummetal af kernekraftskvalitet, som i sagens natur er dyrere end calcium af standardkvalitet, markerede det sidste skridt i PEM's foranstaltninger for at udelukke IPS. Sagsøgeren har i denne henseende peget på, at det første tilbud om levering af produktet blev fremsat den 21. juli 1994, dagen efter indførelsen af den midlertidige antidumpingtold og kun kort tid efter, at PEM havde medgivet, at der ikke var nogen grund til, at kvaliteten af dets produkt adskilte sig fra kvaliteten af Timminco's. Desuden fandt forsøgene med denne form for calciummetal sted mere end to år efter, at IPS og PEM havde genoptaget deres forretningsmæssige forbindelser. Sagsøgeren har også rejst spørgsmålet om, hvorfor PEM under forhandlingerne om de to sagkyndiges mandat i flere uger fortav, hvilken form for calciummetal der skulle afprøves.

145 Ifølge Kommissionen har sagsøgeren fordrejet afgørelsens indhold. I afgørelsen anføres nemlig hverken, at tilbuddet om et calciummetal af kernekraftskvalitet skulle tilfredsstille IPS's krav, eller det modsatte. Kommissionen har bemærket, at PEM fremsatte et tilbud den 21. juli 1994 og endnu et den 21. juni 1995, og at IPS forkastede dem begge.

Retten bemærkninger

146 Det bemærkes, at spørgsmålet ifølge sagsøgeren er, om PEM rent faktisk har forsøgt at tilpasse sit calciummetal af standardkvalitet således, at det fik et lavere indhold af ilt. Hvad dette angår er det tilstrækkeligt at konstatere, at Retten ovenfor (jf. præmis 133, 134 og 135) har fastslået, at Kommissionen har undersøgt, om PEM reelt havde bestræbt sig på at tilpasse sit calciummetal af standardkvalitet til IPS' tekniske behov, navnlig med hensyn til iltindholdet, og at denne undersøgelse ikke er behæftet med en åbenbart fejlagtig bedømmelse, som har ført til en overtrædelse af traktatens artikel 86. Retten har navnlig fastslået (jf. ovenfor, præmis 92, 93 og 94), at PEM foretog syv leverancer af calciummetal, for at produktets egnethed kunne undersøges under de forskellige forsøg, som blev gennemført i april, juni, september og november 1993 samt i perioden februar og marts 1995, og at der blev foretaget ændringer i PEM's fabrik og produktionssystem for at tilpasse disse til IPS' behov. Heraf følger, at Kommissionen rent faktisk har taget hensyn til den sammenhæng, hvori tilbuddet af 21. juni 1995 blev fremsat, idet den kontrollerede, om PEM rent faktisk havde forsøgt at tilpasse sit calciummetal af standardkvalitet.

147 For så vidt angår IPS' argument om, at der var en forbindelse mellem antidumpingprocedurens etaper og tilbuddet, bemærkes, at det er blevet fremført som led i sagsøgerens første anbringende, og at Retten behandler og afviser det inden for rammerne af dette anbringende.

148 Med hensyn til sagsøgerens argument om, at der kunne være blevet anstillet forsøg med den pågældende form for destilleret calciummetal, allerede da de

forretningsmæssige forbindelser mellem de to parter blev genoptaget, er det tilstrækkeligt at bemærke, at sådanne forsøg først kunne gennemføres på et sent stadium, fordi IPS havde nægtet at tage denne produkttype i betragtning.

- 149 Endelig bemærkes for så vidt angår argumentet om, at PEM i flere uger fortav, hvilken form for calciummetal der skulle afprøves, at det fremgår af sagen, at PEM allerede ved begyndelsen af forhandlingerne om det mandat, som skulle gives de to sagkyndige, der skulle overvære forsøgene med det af PEM tilbudte calciummetal, klart angav, og senere gentog i flere af sine skrivelser, at der var tale om et »iltfattigt calcium fremstillet ved destillation af calciummetal af standardkvalitet«.
- 150 Kommissionen har følgelig ikke anlagt et åbenbart urigtigt skøn, idet den har taget hensyn til den sammenhæng, hvori tilbuddet af 21. juni 1995 blev fremsat.
- 151 Heraf følger, at dette klagepunkt må forkastes.

c) Spørgsmålet om, hvorvidt meromkostningerne ved det af PEM tilbudte produkt var uberettigede

Parternes argumenter

- 152 Sagsøgeren har anført, at det er med urette, når Kommissionen anfører, at IPS nægtede at acceptere en pris, hvori de meromkostninger, som selskabets krav om særlige egenskaber havde givet anledning til, var overvæltet. Efter sagsøgerens opfattelse er det ligeledes med urette, når Kommissionen anfører, at den har

kontrolleret, at der faktisk forelå sådanne meromkostninger, og at det ikke var udtryk for forskelsbehandling fra PEM's side at forlange en højere pris for at tage hensyn til IPS' særlige behov.

- 153 Sagsøgeren har for det første gjort gældende, at meromkostningerne ikke var berettigede af tekniske grunde. Således var meromkostningerne i forbindelse med målingen af iltindholdet ubegrundede, da den af PEM anvendte proces kun gør det nødvendigt at foretage stikprøvekontrol, og ikke at kontrollere hvert enkelt parti. Hvad sigtningen angår er der tale om en meget enkelt foranstaltning, som foretages af alle de calciumproducenter, der leverer klumper, og som ikke medfører meromkostninger for dem. Med hensyn til granulat er fjernelsen af dette uomgængeligt nødvendig, idet det udgør et generelt sikkerhedsproblem. Hvad endelig angår det argonbaserede kølesystem var det IPS, der havde givet anledning til denne investering, som havde gjort det muligt for PEM at opnå væsentlige besparelser. Sagsøgeren har for det andet gjort gældende, at PEM ikke burde have overvæltet meromkostningerne som følge af IPS' særlige krav, dvs. kravene om udtagning af prøver, måling af iltindholdet, sigtning, kontrol af granulatinholdet og det argonbaserede kølesystem, idet der tale om normale krav, som IPS stiller til alle sine leverandører, uden at det fører til merudgifter, og som kun er udtryk for den omhu, som PEM bør vise for sine produkter.
- 154 Endelig har sagsøgeren gjort gældende, at bemærkningen i afgørelsen om, at de russiske producenter også fakturerer meromkostninger, er urigtig. På dette punkt henvises der i afgørelsen til en skrivelse fra en russisk producent, som kræver dækning af halvdelen af omkostningerne ved at udvikle en proces til nedbringelse af iltindholdet. Sagsøgeren mener nemlig at have påvist, at den pris, der betales for sådanne leverancer, ikke har ændret sig, og at der ikke er blevet faktureret nogen meromkostninger.
- 155 Kommissionen er af den opfattelse, at meromkostningerne stod i forhold til de arbejder, som PEM havde gennemført for at udvikle et calciummetal, som kunne anvendes på IPS' anlæg. At den russiske producent ikke har overvæltet meromkostningerne ved de pågældende krav i prisen, betyder ikke, at PEM heller ikke skal gøre det.

- 156 Intervenienten har gjort gældende, at de særlige omkostninger, som er forbundet med at nedbringe iltindholdet, ikke blev overvæltet i prisen ud fra et ønske om at forbedre selskabets forhold til sagsøgeren og med henblik på at etablere varige leverandør/kunde-forbindelser.

Rettens bemærkninger

- 157 Der bør sondres mellem de af sagsøgerens argumenter, som skal vise, at meromkostningerne ikke var berettigede af tekniske grunde, og de argumenter, der skal vise, at meromkostningerne ikke burde være overvæltet på selskabet, eftersom de ikke skyldtes unormale krav fra dets side.
- 158 Med hensyn til, for det første, spørgsmålet om, hvorvidt meromkostningerne var berettigede af tekniske grunde, bemærkes indledningsvis, at sagsøgeren ikke har bestridt PEM's oplysninger i punkt 2.2.2 i selskabets skrivelse til Kommissionen af 20. oktober 1995, hvorefter prisen for calciummetal af standardkvalitet i dets tilbud af 21. juni 1995 kun var tillagt, hvad der svarede til de meromkostninger som følge af krav fra IPS' side, som ikke havde noget at gøre med selve produktionsprocessen, og til de i forhold til PEM's øvrige kunder fuldstændig nye krav. PEM havde således ikke ladet prisen omfatte omkostningerne ved en yderligere rensning. Sagsøgeren har heller ikke bestridt påstanden om, at selskabets krav ville udløse nøjagtig de samme meromkostninger, uanset hvilken form for calciummetal af standardkvalitet der blev leveret, idet de, bortset fra kravet om et lavt iltindhold, som ikke var afspejlet i den af PEM tilbudte pris, ikke vedrørte produktets indhold, men tværtimod dets ydre form.
- 159 Ifølge den samme skrivelse fordeler de meromkostninger, som var indeholdt i den af PEM tilbudte pris, sig på tre poster: krav om målinger, krav vedrørende

kornstørrelsen og emballagen. Hvad dette angår har sagsøgeren ikke bestridt PEM's påstand om, at omkostningerne i forbindelse med det argonbaserede kølesystem, den yderligere manuelle håndtering som følge af den højere kvalitet, afskrivningen på supplerende udstyr, ændringerne i PEM's anlæg samt den dermed forbundne vedligeholdelse, som PEM mener strengt taget burde være føjet til de ovennævnte tre poster, ikke var inkluderet i selskabets tilbud af 21. juni 1995.

160 Vedrørende kravene om målinger bemærkes, at PEM efter eget udsagn skulle udtage en prøve for hver palle (400 kg) på fabrikken, destillere prøven på stedet og derpå analysere destillationsresten i sit centrallaboratorium. Dette ville medføre en meromkostning på 962,5 FRF pr. ton. Sagsøgeren har ikke benægtet, at disse krav om målinger ville give anledning til en meromkostning, men at det var nødvendigt at kontrollere iltindholdet parti for parti. Det skal dog understreges, at det var IPS, der havde stillet kravene om målinger, og at beslutningen om dem var blevet truffet sammen med IPS efter et møde, som Kommissionens tjenestegrene afholdt den 20. juni 1995.

161 Med hensyn til kravene vedrørende kornstørrelsen, dvs. kravene om sigtning og om kontrol af granulatindeholdet, fremgår det af sagens akter, at IPS havde krævet, at de fremstillede klumper blev sigtet på en rist med masker på 7 × 7 cm, og at produktet højst indeholdt 2% granulat på under 0,2 mm, når det forlod fabrikken. Disse foranstaltninger ville imidlertid kræve, at der permanent var en person til stede for at overvåge knuse- og sigteanlægget. En sådan permanent overvågning er derimod unødvendig, når der er tale om PEM's sædvanlige kunder. Dette medførte en meromkostning på 1 490 FRF pr. ton.

162 Herom har sagsøgeren ikke benægtet, at der ville opstå en sådan meromkostning, men indskrænket sig til at hævde, dog uden at fremlægge bevis derfor, at fjernelse af granulatet ikke var et særligt krav fra IPS.

- 163 Om det argonbaserede kølesystem bemærkes, at den meromkostning, som var forbundet hermed, ikke var inkluderet i PEM's tilbud af 21. juni 1995.
- 164 Endelig har sagsøgeren ikke benægtet, at der ville opstå yderligere emballageomkostninger, som androg 518,92 FRF pr. ton, som følge af, at kornstørrelsen af det for IPS fremstillede calciummetal kun gør det muligt at pakke 100 kg pr. tønde i stedet for de for PEM normale 150 kg.
- 165 Det følger af det foregående, at sagsøgeren ikke har godtgjort, at de meromkostninger, som var inkluderet i PEM's tilbud af 21. juni 1995, ikke var berettigede af tekniske grunde.
- 166 Med hensyn til, for det andet, sagsøgerens argument om, at meromkostningerne ikke burde være overvæltet på IPS, er det tilstrækkeligt at bemærke, at selv hvis selskabets andre leverandører ikke inkluderer denne form for yderligere udgifter i deres salgspriser, er der intet, der forpligter en virksomhed — uanset om den indtager en dominerende stilling eller ej — til ikke at overvælte sine produktionsomkostninger i salgsprisen, og slet ikke, hvis de pågældende omkostninger skyldes, at den har tilpasset sin produktionsproces til en bestemt kundes tekniske behov.
- 167 Kommissionen har følgelig ikke anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved at finde, at PEM's forhøjelse af prisen for at tage hensyn til IPS' særlige behov ikke var udtryk for forskelsbehandling.
- 168 Heraf følger, at dette klagepunkt må forkastes.

d) Spørgsmålet om, hvorvidt den pris, som PEM forlangte i sit tilbud af 21. juni 1995, ville føre til, at IPS blev udelukket fra markedet

Parternes argumenter

- 169 Sagsøgeren har gjort gældende, at der ikke er grundlag for Kommissionens opfattelse, hvorefter PEM ikke fastsatte salgsprisen for det calciummetal, som blev tilbudt IPS, på et så højt niveau, at IPS ville blive udelukket fra markedet for granuleret calciummetal.
- 170 For det første var PEM's produktionspris for rå calciummetal nemlig på mellem 28 og 30 FRF pr. kilo, mens den for IPS fastsatte pris var på 37 FRF (denne pris blev forlangt af PEM i selskabets tilbud af 21.6.1995). De to selskaber solgte deres granulerede calciummetal for mellem 42 og 46 FRF pr. kilo. PEM's fortjenstmargen var på mellem 14 og 18 FRF pr. kilo og IPS' kun på mellem 5 og 9 FRF. Da den margin, som er nødvendig for at forblive på markedet, er på mellem 9 og 11 FRF, blev IPS således bragt i bekneb. Sagsøgeren har understreget, at disse oplysninger om de to virksomheders fortjenstmargener, som er beregnet på grundlag af oplysninger afgivet af PEM og en produktionspris, som er fundet at være tilsvarende, er blevet meddelt Kommissionen som led i den undersøgelse, der er blevet foretaget som følge af selskabets klage. Endvidere har sagsøgeren bemærket, at salgsprisen for PEM's rå calciummetal af standardkvalitet på det tidspunkt, hvor undersøgelsen gennemførtes, var på 33 FRF. Ved at fastsætte salgsprisen for det rå calciummetal, der blev tilbudt IPS, til 37 FRF, sikrede PEM sig således, at den gav selskabet en betydelig margin.
- 171 Sagsøgeren har i denne forbindelse bestridt afgørelsens henvisning til PEM's forhøjelse af prisen for granuleret calciummetal efter indførelsen af en antidumpingtold. Ganske vist steg prisen for PEM's granulerede calciummetal indledningsvis fra 36 til 46 FRF, men den faldt siden til 42 FRF, hvilket for IPS ikke er et bæredygtigt niveau.

- 172 PEM har kritiseret de af sagsøgeren fremlagte oplysninger for at være urigtige og for at sammenblande de tilbud, som er blevet givet IPS, og de referencepriser, som PEM anvender over for andre kunder. Selskabet har gjort gældende, at henvisningen til produktionsprisen for dets rå calciummetal er irrelevant, og at det havde været mere passende at sammenligne salgspriserne for de forskellige typer rå calciummetal og de forskellige typer granuleret calciummetal. Hvad dette angår har PEM anført, at salgsprisen for selskabets rå calciummetal af standardkvalitet var på 35 FRF pr. kilo i juni 1995 (og ikke på 33 FRF som påstået af IPS), og at salgsprisen over for IPS for selskabets calciummetal med lavt iltindhold var på 37 FRF. Da IPS' salgspris for granuleret calciummetal skulle være på 46 FRF for at kunne være konkurrencedygtig over for prisen for PEM's granulerede calciummetal, var fortjenstmargenerne på 11 FRF for PEM og på 9 FRF for IPS. Begge virksomheders fortjenstmargener lå således inden for det interval på fra 9 til 11 FRF, som var nødvendigt for at forblive på markedet, og som sagsøgeren har lagt til grund.
- 173 Over for sagsøgerens påstand om, at prisen for granuleret calciummetal faldt fra 46 til 42 FRF, har intervenienten anført, at PEM ikke har foretaget en sådan prisnedsættelse. Gennemsnitsprisen for granuleret calciummetal var i 1995 på 46,08 FRF og i 1996 på 42,25 FRF. Dette fald skyldtes en nedgang i de efterspurgte mængder.
- 174 Heroverfor har sagsøgeren anført, at det er højst usandsynligt, at PEM har solgt sit rå calciummetal for en pris på 35 FRF. Med hensyn til PEM's påstand om, at IPS' fortjenstmargen under disse omstændigheder kom til at udgøre 9 FRF, har sagsøgeren bemærket, at dette beløb udgør den mindste fortjenstmargen, som en knusningsvirksomhed kan bære, og at PEM under et møde med IPS' aktionærer anslog IPS' forarbejdningsomkostninger til at være på mellem 12 og 14 FRF.
- 175 Kommissionen har gjort gældende, at IPS har skaffet sig rå calciummetal fra tredjelande til priser, som er sammenlignelige med, eller endog højere end den pris, som PEM forlangte på det pågældende tidspunkt, og at prisen for granuleret calciummetal efter indførelsen af antidumpingtolden steg mere end prisen for rå calciummetal, hvilket styrkede IPS' konkurrencemæssige stilling.

176 For det andet mener sagsøgeren ikke, at Kommissionen kan lægge Domstolens dom af 24. juni 1986 (sag 53/85, AKZO mod Kommissionen, Sml. s. 1965) til grund for sin konklusion, hvorefter PEM's politik ikke havde karakter af misbrug, eftersom denne dom kun drejede sig om en prissænkning, som en virksomhed med en dominerende stilling havde foretaget, og ikke om en prisforhøjelse. Ifølge sagsøgeren vedrører det foreliggende tilfælde en anden situation end den, som var genstand for den nævnte dom, og der er tale om et klart misbrug: PEM forlanger en unormalt høj pris for sit rå calciummetal og tilbyder samtidig så lav en pris for det afledte produkt, at selskabet tvinger sine konkurrenter til at sælge med tab.

Rettens bemærkninger

177 Det bemærkes, at sagsøgeren i det væsentlige har gjort gældende, at den pris, som PEM i sit tilbud af 21. juni 1995 forlangte for rå calciummetal med lavt iltindhold, nemlig 37 FRF pr. kilo, var unormalt høj og derfor havde karakter af misbrug. Denne pris kombineret med den meget lave pris for det granulerede calciummetal, som PEM tilbød på markedet for det afledte produkt, tvang selskabets konkurrenter til at sælge med tab for at forsøge at forblive på dette marked.

178 Ifølge sagsøgeren gennemførte PEM hvad der i litteraturen betegnes som en »prissaks« eller »squeeze«. En prissaks foreligger, når en virksomhed, der indtager en dominerende stilling på markedet for et forprodukt og selv anvender en del af sin produktion til at fremstille et mere forarbejdet produkt, samtidig med at den sælger overskuddet af forproduktet på markedet, fastsætter de priser, hvortil den sælger forproduktet til tredjemand, så højt, at de pågældende ikke råder over en margen til forarbejdning, som er tilstrækkelig til, at de fortsat kan være konkurrencedygtige på markedet for det forarbejdede produkt.

179 På baggrund af de foranstående betragtninger vedrørende berettigelsen af de meromkostninger, som var inkluderet i PEM's pristilbud af 21. juni 1995, må det imidlertid konstateres, at sagsøgerens klagepunkter, hvorefter den af PEM forlangte pris ville føre til, at IPS blev udelukket fra markedet, må forkastes, idet

sagsøgeren ikke har godtgjort, at selve forudsætningen for selskabets ræsonnement er opfyldt, nemlig at priserne på råvarerne er urimelige. Hvis PEM hverken forlanger urimelige priser for råvaren, dvs. det rå calciummetal med lavt iltindhold, eller kræver overpriser for det afledte produkt, dvs. det granulerede calciummetal, berettiger sagsøgerens manglende fortsatte konkurrencedygtighed på markedet for det afledte produkt — som formentlig skyldes, at sagsøgeren har højere forarbejdningsomkostninger — ikke til at betegne PEM's prispolitik som misbrug. Det bemærkes, at en producent — også selv om han indtager en dominerende stilling — ikke er forpligtet til at sælge sine varer til en pris, som er lavere end produktionsomkostningerne.

180 Desuden har sagsøgeren ikke godtgjort, at prisen for calciummetal med lavt iltindhold kan udelukke en effektiv konkurrent fra markedet for granuleret calciummetal.

181 Den salgspris for calciummetal med lavt iltindhold, som det blev forlangt, at IPS skulle betale, var nemlig på 37 FRF, mens den salgspris for granuleret calciummetal, som IPS skulle anvende, for at den kunne være konkurrencedygtig i forhold til PEM's pris, skulle være som den pris, som PEM ifølge sagen (bilag 6 til duplikken) forlangte i 1995, nemlig 46 FRF, idet IPS ikke har kunnet bevise, at denne pris var blevet nedsat til 42 FRF. Den forskel mellem prisen for calciummetal med lavt iltindhold og prisen for granuleret calciummetal, som IPS skulle operere med for at være konkurrencedygtig på markedet, var derfor på 9 FRF. Det må derfor fastslås, at den margin, som ifølge sagsøgeren var nødvendig for at forblive på markedet, nemlig intervallet fra 9 til 11 FRF, blev overholdt.

182 Det følger af det foregående, at den pris på 37 FRF, som PEM forlangte i sit tilbud af 21. juni 1995, ikke i sig selv kunne føre til, at en virksomhed, der forarbejdede rå calciummetal, blev udelukket fra markedet for granuleret calciummetal.

- 183 Heroverfor har sagsøgeren imidlertid anført, at det er højst usandsynligt, at PEM har solgt sit rå calciummetal for en pris på 35 FRF. Herom bemærkes, at så længe sagsøgeren ikke har godtgjort, at den pris, som PEM forlanger på markedet for granuleret calciummetal, kan føre til udelukkelse af selskabets konkurrenter, er det uden betydning, hvilke virkninger den måde, hvorpå PEM — et vertikalt integreret selskab — fastsætter sin fortjenstmargen, har for selskabets konkurrenter. Da sagsøgeren ikke har påstået, at det er PEM's politik at forlange overpriser på markedet for granuleret calciummetal, kan det spørgsmål, som selskabet har rejst om, hvorvidt PEM har solgt sit rå calciummetal for en pris på 35 FRF, ikke rejse tvivl om afgørelsens lovlighed.
- 184 Sagsøgeren har ligeledes gjort gældende, at mens en knusningsvirksomheds omkostninger ved at forarbejde calciummetal er på mindst 9 FRF, anslog PEM selv på et møde mellem de to selskabers aktionærer, at IPS' forarbejdningsomkostninger var på mellem 12 og 14 FRF. Hertil bemærkes dels, at PEM i sin skrivelse til Kommissionen af 10. januar 1996 nægter at have kendskab til det af sagsøgeren omtalte referat af mødet med IPS' aktionærer, dels at PEM ikke har underskrevet et sådant referat. Det kan tilføjes, at selv om PEM havde vidst — hvilket ikke er blevet godtgjort — at sagsøgerens forarbejdningsomkostninger var højere end en knusningsvirksomheds, ville dette ikke have kunnet medføre, at pristilbuddet af 21. juni 1995 ville skulle anses for at have karakter af misbrug.
- 185 Den omstændighed, at IPS' kunder ikke er villige til at betale det tillæg til prisen, som IPS' højere forarbejdningsomkostninger medfører, skyldes enten, at selskabets produkt svarer til dets konkurrenters, men er for dyrt til markedet, og at IPS derfor ikke producerer tilstrækkelig effektivt til at kunne overleve herpå, eller at selskabets produkt er bedre end konkurrenternes og produceres på en effektiv måde, men ikke desto mindre ikke værdsættes tilstrækkeligt af kunderne til, at det, som IPS tilbyder på markedet, har en berettigelse. Sagsøgeren har i denne forbindelse ikke bestridt Kommissionens bemærkning (afgørelsens s. 2) om, at de fysiske egenskaber ved IPS' produkt gjorde det muligt for selskabet, i det mindste indtil indførelsen af antidumpingtold i oktober 1994, at forlange en pris, som kunne være 25% højere end de konkurrerende produkters pris.

- 186 Heraf følger, at dette klagepunkt må forkastes.
- 187 Det følger af det foregående, at Kommissionen ikke har anlagt et åbenbart urigtigt skøn, som har ført til en overtrædelse af traktatens artikel 86, ved at finde, at PEM's tilbud af 21. juni 1995 ikke kunne føre til, at IPS blev udelukket fra markedet.
- 188 Det andet anbringendes andet led må derfor forkastes.
- 189 Det andet og det tredje anbringende må forkastes i det hele.

Det første anbringende: åbenbart urigtigt skøn og overtrædelse af traktatens artikel 86 og 190 som følge af, at Kommissionen ikke har taget hensyn til, at der var en forbindelse mellem PEM's forhalingsmanøvrer og selskabets anvendelse af antidumpingmidlet

- 190 Sagsøgeren har gjort gældende, at PEM's anvendelse af antidumpingproceduren udgjorde misbrug af en dominerende stilling og et led i PEM's strategi, der, sammen med selskabets forhalingsmanøvrer, har til formål at udelukke IPS fra markedet. Sagsøgeren har kritiseret Kommissionen for at have anlagt et åbenbart urigtigt skøn, som har ført til en overtrædelse af traktatens artikel 86 og 190, ved ikke at fastslå i afgørelsen, at der var en forbindelse mellem PEM's forhalingsmanøvrer og selskabets anvendelse af antidumpingmidlet.

1. *Formaliteten*

Kommissionens argumenter

- 191 Kommissionen har bestridt, at det første anbringende kan antages til realitetsbehandling, i den udstrækning det bygger på traktatens artikel 190, idet sagsøgeren i stævningen kun påstår, at denne artikel er blevet overtrådt, men ikke gør nærmere rede for grundene hertil.

Rettens bemærkninger

- 192 Det bemærkes, at i henhold til artikel 19, stk. 1, i EF-statutten for Domstolen, der i medfør af samme statuts artikel 46, stk. 1, samt procesreglementets artikel 44, stk. 1, litra c), finder anvendelse på Retten, skal en stævning angive søgsmålets genstand og en kort fremstilling af søgsmålsgrundene. Disse angivelser skal være så klare og præcise, at sagsøgte får mulighed for at tilrettelægge sit forsvar og Retten for at gennemføre den retslige efterprøvelse. For at et søgsmål efter de nævnte bestemmelser skal kunne admitteres, er det af retssikkerhedshensyn og af hensyn til en god retspleje nødvendigt, at de væsentlige faktiske og retlige omstændigheder, som søgsmålet støttes på, eventuelt, men dog konsekvent og forståeligt, fremgår af selve stævningen (Rettens kendelse af 28.4.1993, sag T-85/92, De Hoe mod Kommissionen, Sml. II, s. 523, præmis 20).

- 193 Domstolen har navnlig fastslået, at en ren abstrakt opregning af søgsmålsgrundene i stævningen ikke opfylder kravene i statutten for Domstolen og procesreglementet, og det i disse retsfor skrifter anvendte udtryk »en kort fremstilling af søgsmålsgrundene« er ensbetydende med, at der i stævningen skal redegøres for, hvad der er indholdet af den søgsmålsgrund, som søgsmålet støttes på (Domstolens dom af 15.12.1961, forenede sager 19/60, 21/60, 2/61 og 3/61, Fives Lille Cail m.fl. mod Den Høje Myndighed, Sml. 1954-1964, s. 269, org. ref.: Rec. s. 559, på s. 588, og kendelsen i sagen de Hoe mod Kommissionen, præmis 21).

194 I det foreliggende tilfælde har sagsøgeren ikke indskrænket sig til en abstrakt opregning af anbringendet i stævningen, men forklaret, hvori det består, ved at fremhæve de væsentlige faktiske og retlige omstændigheder. Sagsøgeren har klart angivet, hvilke spørgsmål Kommissionen efter sagsøgerens opfattelse ikke har undersøgt i afgørelsen. Den omstændighed, at sagsøgeren har anvendt de samme argumenter for at underbygge såvel sin påstand om, at traktatens artikel 190 er blevet overtrådt, som sin påstand om, at artikel 86 er blevet overtrådt, har ikke hindret sagsøgte i at tilrettelægge sit forsvar og Retten i at gennemføre den retslige efterprøvelse.

195 Det første anbringende må derfor admitteres i det hele.

2. Realiteten

a) Overtrædelse af traktatens artikel 190

Parternes argumenter

196 Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen skulle have undersøgt, om PEM's anvendelse af antidumpingproceduren sammen med selskabets foranstaltninger for at udelukke IPS fra markedet også kunne udgøre et misbrug. Afgørelsen indeholder imidlertid intet, der gør det muligt at forvise sig om, at en sådan kontrol rent faktisk har fundet sted. Heraf følger, at Kommissionen ved ikke at undersøge dette spørgsmål har tilsidesat begrundelsespligten ifølge traktatens artikel 190.

- 197 Kommissionen har anført, at afgørelsen er tilstrækkeligt begrundet, da den indeholder de væsentlige grunde til, at dette aspekt af klagen er blevet afvist. At det forholder sig således, fremgår af, at stævningen indeholder kritik af begrundelsen, som ikke havde kunnet fremføres, hvis denne ikke fandtes.

Rettens bemærkninger

- 198 Ifølge fast retspraksis skal den begrundelse, som kræves i henhold til traktatens artikel 190, tilpasses karakteren af den pågældende retsakt og klart og utvetydigt angive de betragtninger, som den institution, der har udstedt den anfægtede retsakt, har lagt til grund, således at de berørte parter kan få kendskab til grundlaget for den trufne foranstaltning, og således at den kompetente ret kan udøve sin prøvelsesret. Det nærmere indhold af begrundelseskravet skal fastlægges i lyset af den konkrete sags omstændigheder, navnlig indholdet af den pågældende retsakt, indholdet af de anførte grunde samt den interesse, som retsaktens adressater samt andre, der må anses for umiddelbart og individuelt berørt af retsakten, kan have i begrundelsen. Det kræves ikke, at begrundelsen angiver alle de forskellige relevante faktiske og retlige momenter, da spørgsmålet, om en beslutnings begrundelse opfylder kravene efter traktatens artikel 190, ikke blot skal vurderes i forhold til ordlyden, men ligeledes til den sammenhæng, hvori den indgår, samt under hensyn til alle de retsregler, som gælder på det pågældende område (jf. Domstolens dom af 13.3.1985, forenede sager 296/82 og 318/82, Nederlandene og Leeuwarder Papierwarenfabriek mod Kommissionen, Sml. s. 809, præmis 19, af 14.2.1990, sag C-350/88, Delacre m.fl. mod Kommissionen, Sml. I, s. 395, præmis 15 og 16, af 29.2.1996, sag C-56/93, Belgien mod Kommissionen, Sml. I, s. 723, præmis 86, og af 2.4.1998, sag C-367/95 P, Kommissionen mod Sytraval og Brink's France, Sml. I, s. 1719, præmis 63).

- 199 Når der nærmere er tale om en afgørelse, hvorved Kommissionen afviser en klage, har Retten fastslået, at Kommissionen ikke i begrundelsen for de beslutninger, den må træffe for at sikre anvendelsen af konkurrencereglerne, er forpligtet til at tage stilling til alle de argumenter, som de berørte har påberåbt sig til støtte for deres anmodning. Kommissionen behøver kun at redegøre for de faktiske og retlige betragtninger, der har været afgørende for beslutningens konklusion (Rettens dom af 29.6.1993, sag T-7/92, Asia Motor France m.fl. mod

Kommissionen, Sml. II, s. 669, præmis 31, og af 27.11.1997, sag T-224/95, Tremblay m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 2215, præmis 57).

200 I det foreliggende tilfælde fremgår det af gennemgangen af det andet og det tredje anbringende, at Kommissionen i afgørelsen minutløst har undersøgt påstanden om, at PEM har gjort sig skyldig i forhalingsmanøvrer, hvilket er en forudsætning for, at selskabet som påstået har misbrugt antidumpingproceduren. De punkter i den omtvistede afgørelse, der vedrører klagepunktet om misbrug af antidumpingproceduren, har i øvrigt følgende ordlyd:

»Kommissionen har allerede ved begyndelsen af proceduren understreget, at anvendelsen af et lovligt middel i fællesskabsretten, såsom antidumpingproceduren, ikke i sig selv kan anses for at udgøre misbrug som omhandlet i traktatens artikel 86.

Med hensyn til påstanden om, at PEM inden for rammerne af antidumpingproceduren har forsøgt at give Kommissionen bevidst fejlagtige oplysninger, bemærkes, at antidumpingproceduren, herunder navnlig forordning nr. 2423/88, tillægger Kommissionen de nødvendige beføjelser til at kontrollere de oplysninger, som de berørte parter har afgivet som led i en undersøgelse. I det foreliggende tilfælde har [sagsøgeren] været fuldt inddraget i proceduren og har i øvrigt anlagt sag ved Retten i Første Instans til prøvelse af forordningen som udstedt af Rådet. Det tilkommer Retten, ikke Kommissionen, at tage stilling til, om de foranstaltninger, som er indført over for Kina og Rusland, er berettigede.

Dette aspekt af klagen må derfor afvises.«

201 Det bemærkes, at de nævnte punkter, sammenholdt med afgørelsen som helhed, angiver årsagerne til, at klagepunktet om misbrug af antidumpingproceduren er

blevet afvist, og har gjort det muligt for sagsøgeren at få tilstrækkeligt kendskab til grundene til den trufne foranstaltning, således at sagsøgeren har kunnet forsvare sine rettigheder. Dels har Kommissionen givet udtryk for, hvordan den stiller sig til muligheden for retligt at anse antidumpingproceduren for at være i strid med artikel 86, dels har den udtalt sig om lovligheden af antidumpingproceduren som sådan.

- 202 Sagsøgeren har følgelig kunnet konstatere, hvilke faktiske og retlige betragtninger der har været afgørende for beslutningens opbygning.
- 203 Heraf følger, at den omtvistede afgørelse er tilstrækkeligt begrundet. Dette klagepunkt må følgelig forkastes.

b) Overtrædelse af traktatens artikel 86

Parternes argumenter

- 204 Sagsøgeren har kritiseret, at det i afgørelsen angives, at anvendelsen af et lovligt middel i fællesskabsretten, såsom antidumpingproceduren, ikke i sig selv kan anses for at udgøre misbrug som omhandlet i traktatens artikel 86. En sådan angivelse, foretaget allerede ved begyndelsen af proceduren, viser nemlig tydeligt, at der ikke er gennemført nogen form for undersøgelse af, om der var en forbindelse mellem antidumpingproceduren og PEM's adfærd over for sin konkurrent.
- 205 Sagsøgeren har gjort gældende, at GD IV først og fremmest skulle have undersøgt, om PEM havde gjort sig skyldig i misbrug af en dominerende stilling ved at gøre brug af antidumpingproceduren, samtidig med at selskabet fortsatte

sine udelukkelsesforanstaltninger. Hvad dette angår var de af Kommissionen gennemførte kontrolundersøgelser utilstrækkelige, idet de kun tog sigte på at efterprøve, om de dokumenter, som PEM havde fremlagt i forbindelse med undersøgelserne vedrørende henholdsvis antidumpingaspektet og konkurrenceaspektet, stemte overens med hinanden.

- 206 Sagsøgeren støtter sig dels på Kommissionens beslutning 91/299/EØF af 19. december 1990 om en procedure i henhold til EØF-traktatens artikel 86 (IV/33.133-C: Soda — Solvay) (EFT 1991 L 152, s. 21, herefter »Solvay-beslutningen«), hvori Kommissionen fremhævede de virkninger, som en virksomheds ønske om opretholdelse af antidumpingforanstaltninger kan have på dens forretningspolitik, dels på Extramet II-dommen, hvori Domstolen ved efterprøvelsen af en antidumpingforordnings gyldighed fandt, at der var en snæver forbindelse mellem dumpingområdet og konkurrenceområdet, og annullerede en forordning om indførelse af en endelig antidumpingtold under henvisning til, at fællesskabsinstitutionerne ikke havde undersøgt, om PEM ikke selv havde bidraget til skaden ved at nægte at sælge til sagsøgeren. Generaladvokat Jacobs havde i øvrigt i sit forslag til afgørelse anført, at fællesskabsinstitutionerne bør tage relevante konkurrencepolitiske forhold i betragtning i dumpingsager (forslag til afgørelse fra generaladvokat Jacobs forud for Extramet II-dommen, Sml. 1992 I, s. 3828).
- 207 Sagsøgeren har peget på, hvilke omstændigheder der efter IPS' opfattelse viser, at det var PEM's hensigt at udnytte antidumpingproceduren for at udelukke IPS fra markedet.
- 208 Ifølge sagsøgeren er der en meget sigende forbindelse mellem trinnene i antidumpingproceduren og de forskellige etaper i forholdet mellem PEM og IPS. Sagsøgeren har således anført, for det første, at PEM ved begyndelsen af antidumpingproceduren tilbød at levere IPS et rå calciummetal af høj kvalitet mod, at IPS gav tilsagn om ikke at rejse indvending imod antidumpingproceduren. For det andet har sagsøgeren gjort gældende, at PEM under hele proceduren har talt med to tunger. På den ene side anmodede PEM Kommissionen om at indføre antidumpingtold, idet selskabet meddelte den, at det ikke kunne udvikle det af sagsøgeren ønskede rå calciummetal. På den anden side oplyste PEM sagsøgeren om, at selskabet stadig arbejdede på at udvikle et produkt, som kunne anvendes i IPS' anlæg. Endelig har sagsøgeren anført, at

forbindelserne mellem PEM og sagsøgeren blev genoptaget kort efter indførelsen af den midlertidige antidumpingtold, men at PEM opgav at fremstille et passende rått calciummetal af standardkvalitet, så snart den endelige antidumpingtold var indført.

- 209 Kommissionen har bemærket, at PEM's anvendelse af antidumpingproceduren i lige så høj grad skyldtes, at selskabet ønskede, at der igen kom loyale priser på fællesskabsmarkedet, som at det ønskede at forsyne sine kunder på såvel markedet for rått calciummetal som markedet for granuleret calciummetal. PEM havde således en forretningsmæssig interesse i at levere til sagsøgeren.
- 210 Intervenienten har benægtet såvel forekomsten som arten af det af sagsøgeren påståede samspil mellem antidumpingaspektet og konkurrenceaspektet af de forskellige procedurer. Intervenienten finder det overraskende, at sagsøgeren har fremført denne påstand i betragtning af, at IPS modsatte sig det af Retten i Første Instans fremsatte forslag om at udsætte sag T-2/95, indtil den skriftlige forhandling i den foreliggende sag var afsluttet, med den begrundelse, at der ikke var nogen forbindelse mellem GD IV's undersøgelse og den, som blev gennemført af Generaldirektoratet for Eksterne Forbindelser (GD I).

Rettens bemærkninger

- 211 Sagsøgeren har indledningsvis gjort gældende, at det først og fremmest skulle have været undersøgt, om PEM havde gjort sig skyldig i misbrug af en dominerende stilling, idet selskabet havde gjort brug af antidumpingproceduren og på samme tid gennemført foranstaltninger for at udelukke IPS fra det pågældende marked.
- 212 Retten har imidlertid under behandlingen af det andet og det tredje anbringende fastslået, at PEM ikke har gjort sig skyldig i misbrug af en dominerende stilling,

som har bestået i at gennemføre foranstaltninger for at udelukke IPS. Da eksistensen af den omstændighed, som sagsøgerens argument bygger på, nemlig at der er blevet gennemført foranstaltninger for at udelukke IPS, ikke er blevet godtgjort, er der følgelig ikke noget grundlag for argumentet.

- 213 Endvidere bemærkes for så vidt angår sagsøgerens argument om, at PEM's anvendelse af antidumpingproceduren i sig selv udgør misbrug af en dominerende stilling, at anvendelsen af et retsmiddel, herunder en virksomheds deltagelse i en undersøgelse iværksat af Fællesskabets institutioner, ikke i sig selv kan anses for at være i strid med traktatens artikel 86. I det foreliggende tilfælde har antidumpingproceduren til formål i Fællesskabets interesse at genoprette en ikke-fordrejet konkurrence på markedet. Den består i en grundig undersøgelse foretaget af Fællesskabets institutioner, som indebærer, at de berørte parter høres, og som kan føre til, at der udstedes en bindende fællesskabsretsakt. At påstå, at selve anvendelsen af en sådan procedure kan være i strid med traktatens artikel 86, er ensbetydende med at nægte virksomhederne adgang til retsmidler, som er blevet indført i Fællesskabets interesse.
- 214 Desuden er det ikke blevet godtgjort, at de omstændigheder, som sagsøgeren har påberåbt sig som bevis for, at PEM har haft til hensigt at anvende antidumpingproceduren til at udelukke IPS fra markedet, har foreligget. Sagsøgeren har således ikke ført bevis for, at PEM anmodede IPS om ikke at rejse indvending imod den iværksatte antidumpingprocedure, mod at PEM gav tilsagn om at levere det ønskede produkt til IPS. Denne påstand forekommer kun i en skrivelse fra IPS af 13. juli 1993 og er blevet kategorisk benægtet af PEM i en skrivelse af 19. juli 1993. I den skrivelse af 17. maj 1993 fra PEM, som sagsøgeren har henvist til i replikken, angives kun, at IPS har afgivet tilsagn over for PEM, men det fremgår ikke af den, at PEM har anmodet IPS herom.
- 215 Med hensyn til, at PEM skulle have talt med to tunger over for henholdsvis IPS og Kommissionen, er det tilstrækkeligt at konstatere — således som Kommissionen uimodsagt af sagsøgeren har påpeget — at GD IV har undersøgt de oplysninger, som PEM har meddelt GD I inden for rammerne af antidumpingundersøgelsen, og bekræftet deres rigtighed og indbyrdes overensstemmelse.

- 216 For så vidt angår sagsøgerens argument om, at PEM opgav at fremstille et passende rådt calciummetal af standardkvalitet, så snart den endelige antidumpingtold var indført, er det tilstrækkeligt at konstatere, således som det fastslås i denne doms præmis 92-95, at PEM ikke opgav muligheden herfor, og at det lykkedes selskabet at tilbyde IPS et calciummetal med lavt iltindhold, som var tilpasset IPS' behov, hvilket skete den 21. juni 1995.
- 217 Endelig kan sagsøgeren ikke med føje påberåbe sig Solvay-beslutningen, idet Kommissionen heri kun omtalte den pågældende virksomheds ønske om opretholdelse af antidumpingforanstaltningerne i den del af beslutningen, som vedrørte de faktiske omstændigheder, og ikke drog nogen retlige konsekvenser deraf. Desuden var de faktiske omstændigheder meget anderledes, idet der i Solvay-sagen var tale om bevidste forsøg på at fordreje undersøgelsen som led i en fastslået strategi, der havde til formål at udelukke konkurrenter fra markedet. Med hensyn til Extramet II-dommen og generaladvokat Jacobs' forslag til afgørelse forud for denne dom er det ganske vist rigtigt, at fællesskabsinstitutionernes manglende undersøgelse af, om PEM selv havde bidraget til den lide skade, førte til, at den omtvistede forordning blev annulleret, men Domstolen foregreb ikke konklusionen af fællesskabsmyndighedernes undersøgelse vedrørende dette punkt. Denne undersøgelse af PEM's adfærd foretog Kommissionen under den anden antidumpingundersøgelse, som førte til vedtagelsen af forordning nr. 2557/94, og hvoraf det fremgik, at PEM's adfærd ikke havde bidraget til den skade, som fællesskabsindustrien havde lidt. Retten bekræftede denne bedømmelse i dommen i sagen Industrie des poudres sphériques mod Rådet.
- 218 Kommissionen har følgelig ikke anlagt et åbenbart urigtigt skøn, som har ført til en overtrædelse af traktatens artikel 86, ved ikke at finde, at PEM's deltagelse i antidumpingproceduren udgjorde et misbrug af en dominerende stilling, som havde til formål at udelukke IPS fra det europæiske marked for calciummetal.
- 219 Det første anbringende må derfor forkastes.

*Det fjerde anbringende: tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter**Parternes argumenter*

- 220 Sagsøgeren har kritiseret Kommissionen for at have tilsidesat væsentlige formforskrifter under den procedure, som førte til vedtagelsen af afgørelsen, idet den har nægtet at stille en række af de dokumenter i sagen, hvorpå den har baseret sit standpunkt, til rådighed for sagsøgeren.
- 221 Sagsøgeren anmodede således ved skrivelse af 15. april 1996 Kommissionen om at stille en række dokumenter til rådighed for selskabet, der var angivet i den meddelelse i medfør af artikel 6 i forordning nr. 99/63, som Kommissionen gav den 18. marts 1996. Der var dels tale om dokumenter, der viser, at PEM har undersøgt alle sagsøgerens forslag og tekniske argumenter og gennemført flere forsøg med en ændret proces, dels interne notater, som PEM har tilsendt GD IV for at fremhæve det presserende i, at der blev foretaget tekniske ændringer i selskabets fabrik. Kommissionen afslog sagsøgerens anmodning ved skrivelse af 7. juni 1996 under henvisning til, at de dokumenter, som anmodningen gjaldt, var fortrolige. Sagsøgeren mener imidlertid ikke, at de pågældende dokumenter kan anses for at være fortrolige i forhold til selskabet, idet de vedrører arbejder, som havde til formål at sikre det tilfredsstillende forsyninger. De burde derfor være blevet stillet til rådighed for sagsøgeren.
- 222 Kommissionen har gjort gældende, at samtlige de omstændigheder, som har ført til, at den har afvist sagsøgerens klage, angives i afgørelsen, og at en klager ikke kan udnytte en retssag til at få stillet dokumenter indeholdende forretningshemmeligheder til rådighed, som den ikke har kunnet få adgang til inden for rammerne af en administrativ procedure.
- 223 Heroverfor har sagsøgeren anført, at Kommissionen rent faktisk har baseret sin påvisning af, at PEM var villig til at levere det ønskede calciummetal, på PEM's

dokumenter og interne notater, og at det i det foreliggende tilfælde ikke drejer sig om at anmode Retten om at fremlægge fortrolige dokumenter, men kun om, hvorvidt Kommissionen selv kunne beslutte, at visse dokumenter ikke skulle stilles til rådighed for klageren.

224 Sagsøgeren har i denne forbindelse draget en sammenligning mellem den afgørelse, som Domstolen traf i dom af 17. november 1987 (forenede sager 142/84 og 156/84, BAT og Reynolds mod Kommissionen, Sml. s. 4487, præmis 19 og 20), og den praksis hos GD IV, som blev godkendt i Rettens dom af 29. juni 1995 (sag T-36/91, ICI mod Kommissionen, Sml. II, s. 1847, præmis 102 og 103), til støtte for, at fortroligheden af visse dokumenter kan bevares, hvis ømtålelige dele udelades efter ophavsmandens anvisning, inden dokumenterne stilles til rådighed for en berørt tredjemand. Endvidere har sagsøgeren henvist til Rettens kendelse af 2. maj 1997 (sag T-90/96, Peugeot mod Kommissionen, Sml. II, s. 663). Kommissionen havde i den pågældende sag underrettet virksomheden om, at den agtede at meddele klagerne sine svar, og anmodede den om angive og begrunde, hvilke af de pågældende oplysninger der burde betragtes som fortrolige. Efter sagsøgerens opfattelse burde Kommissionen i det foreliggende tilfælde have fulgt den samme fremgangsmåde.

225 Kommissionen har peget på, at den i sin skrivelse af 7. juni 1996, hvori den afslog at stille de nævnte dokumenter til rådighed, gjorde opmærksom på, at spørgsmålet kunne indbringes for høringskonsulenten, hvilket IPS dog ikke ønskede at gøre.

226 Over for dette har sagsøgeren gjort gældende, at selskabet i sin skrivelse af 15. april 1996 rent faktisk anmodede om, at spørgsmålet blev indbragt for høringskonsulenten, men at Kommissionens svar af 7. juni 1996 tilskyndede det til at afstå herfra, fordi det var anført i svaret, at et sådant skridt ikke ville være hensigtsmæssigt, idet det i det foreliggende tilfælde, på baggrund af sagens faktiske og retlige omstændigheder, ikke ville føre til en ændring af det standpunkt, som Kommissionen havde givet udtryk for i den meddelelse, som den havde givet i medfør af artikel 6 i forordning nr. 99/63.

Retten's bemærkninger

- 227 Indledningsvis bemærkes, at sagsøgeren havde den processuelle mulighed at indbringe spørgsmålet for høringskonsulenten med henblik på at få stillet de ønskede dokumenter til rådighed, men at sagsøgeren ikke gjorde brug af denne ret. Det er i den forbindelse med urette, at sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen i sin skrivelse af 7. juni 1996 tilskyndede selskabet til at afstå fra at indbringe spørgsmålet for høringskonsulenten. Den ansvarlige sagsbehandler i Kommissionen opfordrede tværtimod sagsøgeren til at indbringe spørgsmålet, idet han anførte følgende: »Hvis De fortsat er uenig i ovenstående standpunkt vedrørende Deres anmodning om adgang til yderligere en række dokumenter i sagen og om en mundtlig høring, foreslår jeg, at De henvender Dem til høringskonsulenten ifølge den fremgangsmåde, som er fastsat i Kommissionens afgørelse af 12. december 1994 om høringskonsulentens kompetenceområde under Kommissionens behandling af konkurrencesager (EFT L 330 af 21.12.1994, s. 67).« Intet hindrede derfor sagsøgeren i at beslutte, om det var hensigtsmæssigt at gøre brug af muligheden for at indbringe en sådan klage.
- 228 Endvidere bemærkes, at Kommissionen i sin skrivelse af 7. juni 1996 meddelte sagsøgeren, at de af IPS ønskede dokumenter »vedrør[te] en konkurrerende leverandørs specifikke fremstillingsprocesser samt dennes omkostninger og produktionspriser, kunder, priser og salg. Disse oplysninger er indhentet i medfør af de beføjelser, som tillægges Kommissionen i forordning [nr. 17], og er fortrolige«.
- 229 Ifølge fast retspraksis gælder princippet om en kontradiktorisk sagsbehandling ved Kommissionen, for så vidt angår de konkurrenceregler, der finder anvendelse på virksomhederne, kun i forhold til de virksomheder, der vil kunne pålægges sanktioner ved en beslutning fra Kommissionens side, hvorved der konstateres en overtrædelse af EF-traktatens artikel 85 (nu artikel 81 EF) eller 86, idet tredjemands rettigheder, såsom de i artikel 19 i forordning nr. 17 fastsatte, alene består i en ret til at blive inddraget i den administrative procedure (dommen i sagen BAT og Reynolds mod Kommissionen, præmis 19 og 20). Det følger heraf, at Kommissionen råder over et vist skøn i forbindelse med spørgsmålet om,

hvorvidt den i sin beslutning vil tage hensyn til tredjemands skriftlige og eventuelle mundtlige bemærkninger. Navnlig kan tredjemand — i modsætning til hvad sagsøgeren har anført — ikke kræve adgang til Kommissionens sagsakter under samme betingelser som de virksomheder, Kommissionens undersøgelser er rettet mod (dommen i sagen AKZO mod Kommissionen, præmis 27 og 28, og Rettens dom af 15.7.1994, sag T-17/93, Matra Hachette mod Kommissionen, Sml. II, s. 595, præmis 34). Domstolen har i denne forbindelse understreget, at dokumenter, der indeholder forretningshemmeligheder, ikke under nogen omstændigheder må udleveres til en klager (dommen i sagen AKZO mod Kommissionen, præmis 28, og dommen i sagen BAT og Reynolds mod Kommissionen, præmis 21).

230 I det foreliggende tilfælde fandtes de oplysninger, som er indeholdt i de dokumenter, der ikke er blevet stillet til rådighed for sagsøgeren, enten i afgørelsen eller i andre dokumenter, som er blevet stillet til sagsøgerens rådighed. At de pågældende dokumenter ikke er blevet stillet til rådighed, kan derfor ikke medføre, at proceduren i det hele var ulovlig.

231 Det skal således bemærkes for så vidt angår de dokumenter, som godtgør, at PEM har undersøgt alle sagsøgerens forslag og tekniske argumenter og gennemført flere forsøg med en ændret proces, at Kommissionen i afgørelsen detaljeret opregner, hvilke omstændigheder denne bygger på (afgørelsens s. 14), og at sagsøgeren allerede havde fået kendskab til disse omstændigheder, navnlig gennem PEM's skrivelse af 20. maj 1994 til IPS.

232 Med hensyn til, om det var presserende, at der blev foretaget tekniske ændringer, er det tilstrækkeligt at bemærke — for så vidt det for at bevise sagsøgerens klagepunkt er nødvendigt, at det forholdt sig således — at Kommissionen har godtgjort, at ændringerne var presserende, på grundlag af dokumenter, som indgår i sagens akter — nemlig svarene på IPS' skrivelser — og som er blevet tilsendt sagsøgeren inden den for fastsatte frist (jf. afgørelsens s. 14).

- 233 Selv om Kommissionen ikke havde rådet over de dokumenter, som IPS' anmodede om at få stillet til rådighed, ville sagens udfald derfor have været det samme. Heraf følger, at sagsøgerens rettigheder ikke er blevet tilsidesat.
- 234 Det fjerde anbringende må derfor forkastes.
- 235 Det følger af det foregående, at Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber bør frifindes i det hele.

Sagens omkostninger

- 236 I henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da sagsøgeren har tabt sagen, bør sagsøgeren pålægges at betale Kommissionens omkostninger i overensstemmelse med Kommissionens påstand herom.
- 237 Intervenienten, PEM, har nedlagt påstand om, at sagsøgeren tilpligtes at betale de med selskabets intervention forbundne omkostninger. Efter sagens omstændigheder bør sagsøgeren pålægges at bære PEM's omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RET TEN (Femte Udvidede Afdeling)

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Sagsøgeren bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger samt intervenienten P échiney é lectrométallurgie's omkostninger.

García-Valdecasas

Lindh

Cooke

Vilaras

Forwood

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 30. november 2000.

H. Jung

P. Lindh

Justitssekretær

Afdelingsformand

II - 3825

Indhold

Sagens faktiske omstændigheder	II - 3761
A. Produktet	II - 3761
B. Virksomhederne	II - 3763
C. Sagen Extramet industrie mod Rådet (sag C-358/89)	II - 3764
D. Sagen Industrie des poudres sphériques mod Rådet (sag T-2/95)	II - 3764
E. Forholdet mellem IPS og PEM	II - 3765
F. Den administrative procedure for Kommissionen	II - 3766
Sagens behandling for Retten og parternes påstande	II - 3768
Realiteten	II - 3771
Det andet og det tredje anbringende: fejl med hensyn til de faktiske omstændigheder, åbenbart urigtigt skøn og overtrædelse af traktatens artikel 86 som følge af, at Kommissionen har afvist at fastslå, at PEM har gjort sig skyldig i forhalingsmanøvrer	II - 3771
1. Spørgsmålet om, hvorvidt Kommissionen har anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved at finde, at der fandtes alternative leverandører (det tredje anbringendes fjerde led) .	II - 3772
Parternes argumenter	II - 3772
Retten bemærkninger	II - 3774
2. Spørgsmålet om, hvorvidt Kommissionen har gjort sig skyldig i fejl med hensyn til de faktiske omstændigheder og anlagt et åbenbart urigtigt skøn samt overtrådt traktatens artikel 86 ved at finde, at PEM reelt forsøgte at forsyne IPS med rå calciummetal (det andet anbringendes første led og det tredje anbringendes første, andet og tredje led)	II - 3776
a) PEM's vanskelighed med at løse problemet med hensyn til at fremstille et produkt, som var tilpasset IPS' behov — et problem, som de øvrige producenter har løst	II - 3778
Parternes argumenter	II - 3778
Retten bemærkninger	II - 3779
b) IPS' krav om særlige egenskaber	II - 3780
Sagsøgerens argumenter	II - 3780
Retten bemærkninger	II - 3780
c) De øvrige producenters manglende angivelse af iltindholdet i deres calciummetal	II - 3781
Parternes argumenter	II - 3781
Retten bemærkninger	II - 3782

d) Den mellem PEM og IPS førte korrespondances værdi som bevis for PEM's bestræbelser	II-3783
Parternes argumenter	II-3783
Rettens bemærkninger	II-3784
e) Behandlingen af problemet med hensyn til den slaggedannelse, som kalken forårsagede	II-3786
Sagsøgerens argumenter	II-3786
Rettens bemærkninger	II-3787
f) Vanskeligheden ved at nå frem en pålidelig målemetode	II-3788
Sagsøgerens argumenter	II-3788
Rettens bemærkninger	II-3789
g) Nødvendigheden af de af PEM gennemførte tekniske ændringer	II-3791
Sagsøgerens argumenter	II-3791
Rettens bemærkninger	II-3792
h) De sagkyndiges bekræftelse af, at PEM rent faktisk har anvendt forhalingsmanøvrer	II-3793
Sagsøgerens argumenter	II-3793
Rettens bemærkninger	II-3794
i) Sammenfatning	II-3795
3. Spørgsmålet om, hvorvidt PEM's tilbud af 21. juni 1995 havde karakter af misbrug (det andet anbringendes andet led)	II-3796
a) Spørgsmålet om, hvorvidt der blev tilbudt rått calciummetal af en særlig kvalitet, som var fremstillet specielt til sagsøgeren	II-3796
Sagsøgerens argumenter	II-3796
Rettens bemærkninger	II-3797
b) Spørgsmålet om, hvorvidt der er blevet taget hensyn til den sammenhæng, hvori tilbuddet om calciummetal af 21. juni 1995 blev fremsat	II-3798
Parternes argumenter	II-3798
Rettens bemærkninger	II-3799
c) Spørgsmålet om, hvorvidt meromkostningerne ved det af PEM tilbudte produkt var uberettigede	II-3800
Parternes argumenter	II-3800
Rettens bemærkninger	II-3802
d) Spørgsmålet om, hvorvidt den pris, som PEM forlangte i sit tilbud af 21. juni 1995, ville føre til, at IPS blev udelukket fra markedet	II-3805
Parternes argumenter	II-3805
Rettens bemærkninger	II-3807

Det første anbringende: åbenbart urigtigt skøn og overtrædelse af traktatens artikel 86 og 190 som følge af, at Kommissionen ikke har taget hensyn til, at der var en forbindelse mellem PEM's forhalingsmanøvrer og selskabets anvendelse af antidumpingmidlet	II-3810
1. Formaliteten	II-3811
Kommissionens argumenter	II-3811
Rettens bemærkninger	II-3811
2. Realiteten	II-3812
a) Overtrædelse af traktatens artikel 190	II-3812
Parternes argumenter	II-3812
Rettens bemærkninger	II-3813
b) Overtrædelse af traktatens artikel 86	II-3815
Parternes argumenter	II-3815
Rettens bemærkninger	II-3817
Det fjerde anbringende: tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter	II-3820
Parternes argumenter	II-3820
Rettens bemærkninger	II-3822
Sagens omkostninger	II-3824